

C7188 Úvod do molekulární medicíny 2/12

Molekulární patologie nádorových onemocnění

When good cells go bad

RNDr. Ondřej Slabý, Ph.D.

Masarykův onkologický ústav

Lékařská fakulta Masarykovy univerzity

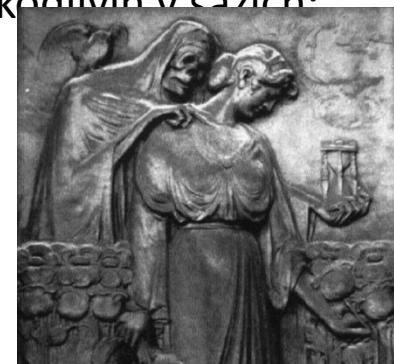
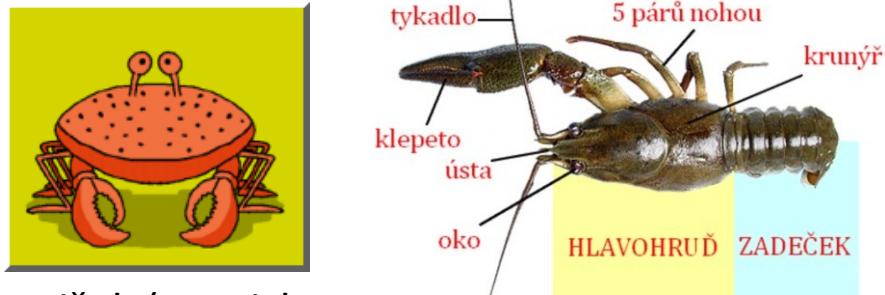
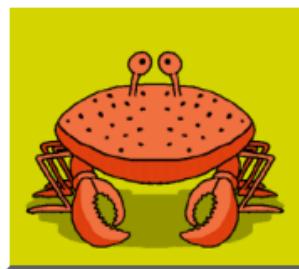
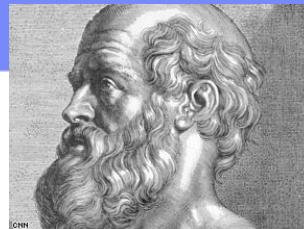
CEITEC

Historie

- Nejstarší popis rakoviny 1600 p.n.l. pochází z Egypta **Papyrus Edwina Smith** popisuje 8 tumorů nebo ulcerací prsu ošetřovaných kauterizací nástrojem označovaným „the fire drill“. Tato nemoc není léčitelná (termín rakovina nebyl použit)
- 400 p.n.l. **Hippocrates** popsal rakovinu jako dlouhé výběžky (podobné krabím nohám) vybíhajícím do zdravých tkání:
 - řec: karkinos = krab; onkos = masa
 - lat: cancer = krab, rak (Galen)
- popisné (**epidemiologické**) poznatky:
 - 1848 - zvýšený výskyt rakoviny prsu u jeptišek (souvislost s bezdětností a nekojením)
snížený výskyt nádorů cervixu
 - 1775 - rakovina šourku u komínků (souvislost s výskytem škodlivin v sazích)
souvislost s hygienickými návyky) – Percival Pott
 - 1902 - souvislost RTG paprsků a vzniku rakoviny
 - poč. 20. stol. - **rodinný výskyt** nádorů
„RAKOVINA“ – NE!!!!!! NADOROVÉ ONEMOCNĚNÍ - ANO

Historie molekulární biologie nádorů viz přednáška 1/12

Epidemiologie zhoubných nádorů v České republice

Systém pro Vizualizaci Onkologických Dat – SVOD verze 7.0 (www.svod.cz)

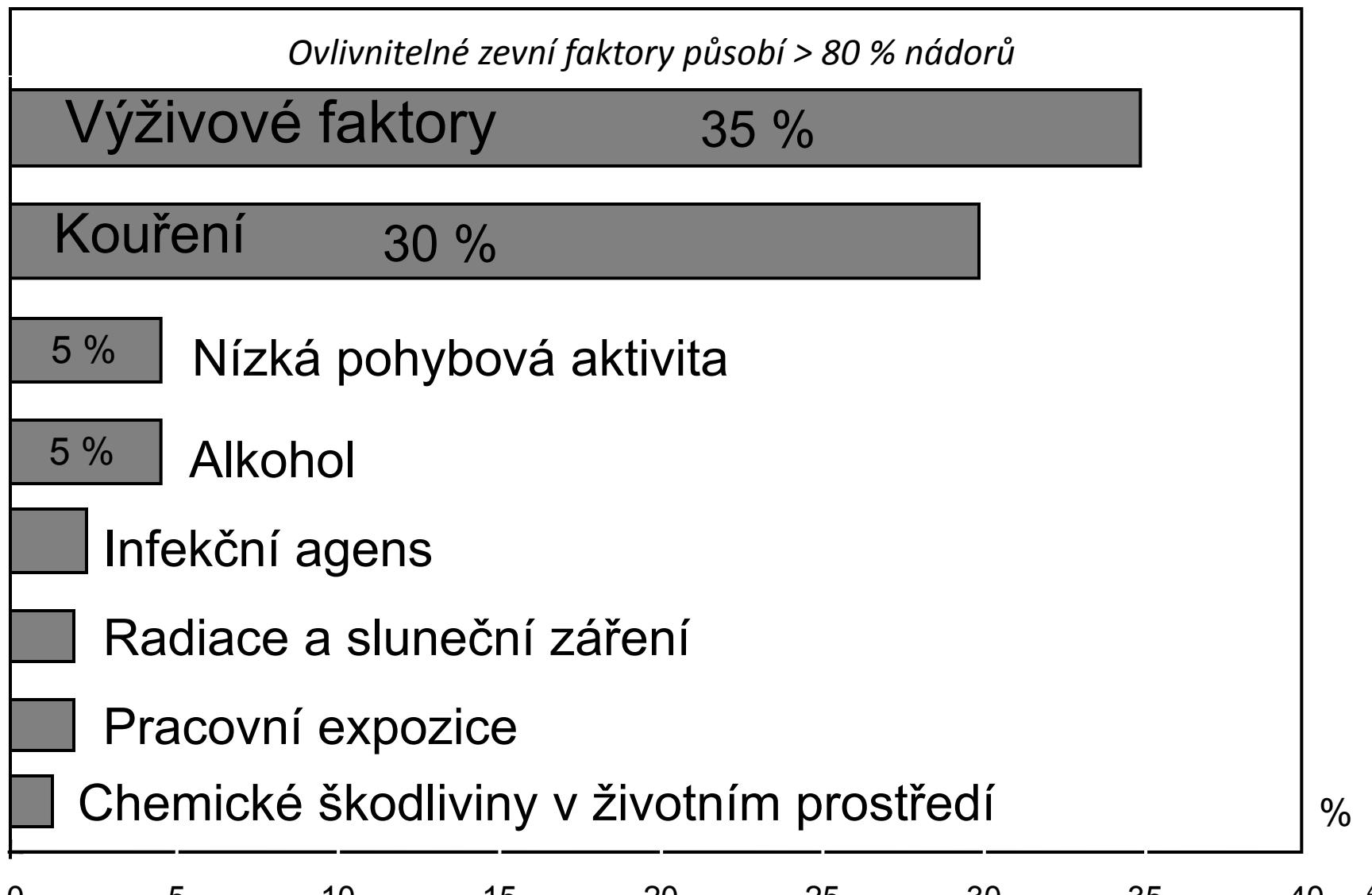
Pracuje s validovanými epidemiologickým daty Národního onkologického registru NOR za období 1977-2005 (databáze obsahující přibližně 1,5 mil. záznamů), spravovaných Ústavem zdravotnických informací a statistiky ČR (ÚZIS ČR)

The image shows the SVOD system interface. On the left is the homepage of 'EPIDEMIOLOGIE ZHOUBNÝCH NÁDORŮ V ČESKÉ REPUBLICE' (ISSN 1802-8861) with various links like 'O PROJEKTU', 'AKTUALITY, ZPRAVODAJSTVÍ', and 'SOFTWARE SVOD'. The main area features a map of Europe and a section titled 'AKTUALITY, ZPRAVODAJSTVÍ' with news items. To the right, a detailed analysis window for 'INCIDENCE A MORTALITA - vývoj v čase' (Incidence and Mortality - development over time) is displayed. It includes a diagram of the human body highlighting internal organs, a list of cancer types (e.g., C60 - Zn prostate, C61 - Zn pravostojné žíly - prostata, etc.), and a line graph comparing 'Incidence' (blue line) and 'Mortality' (red line) for 'C65 - ZM jedvárné pánvičky' (Cervix uteri) from 1977 to 2005.

incidence – nová onem/počet obyvatel
prevalence – celkový počet onem/počet obyvatel
mortalita – počet úmrtí/počet obyvatel
letalita – počet zemřelých na onem/počet nem (%)

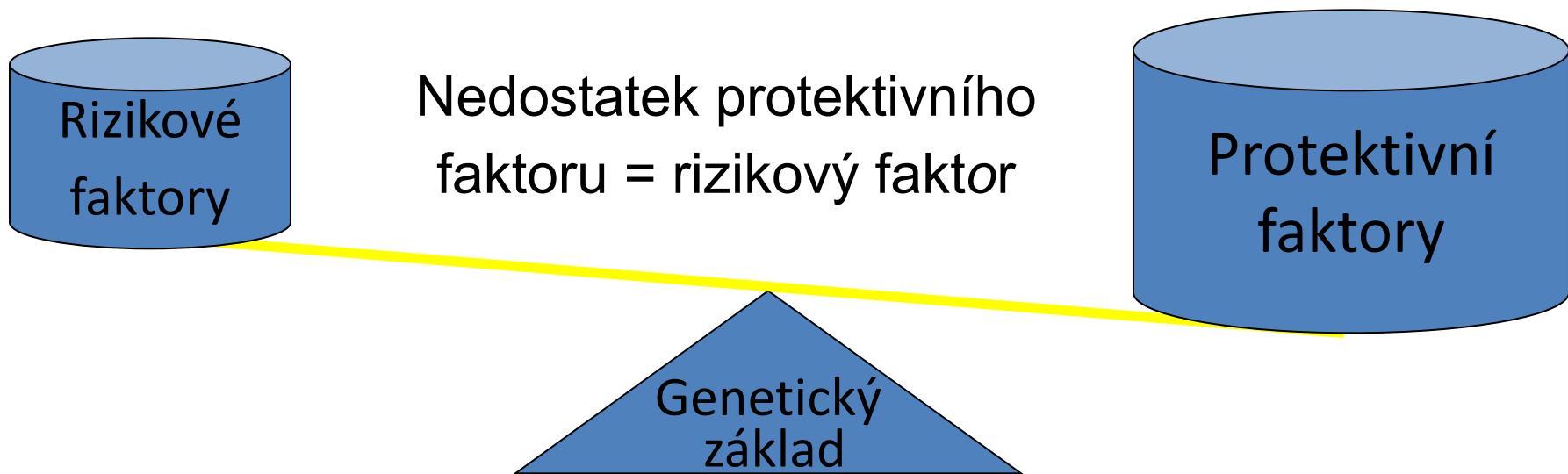
DUŠEK Ladislav, MUŽÍK Jan, KUBÁSEK Miroslav, KOPTÍKOVÁ Jana, ŽALOUDÍK Jan, VYZULA Rostislav. Epidemiologie zhoubných nádorů v České republice [online]. Masarykova univerzita, [2005], [cit. 2009-10-04]. Dostupný z WWW: <http://www.svod.cz>.
Verze 7.0 [2007], ISSN 1802 – 8861.

Nádorová onemocnění – etiologie (Atributivní přispění k celk. úmrtnosti na nádory)

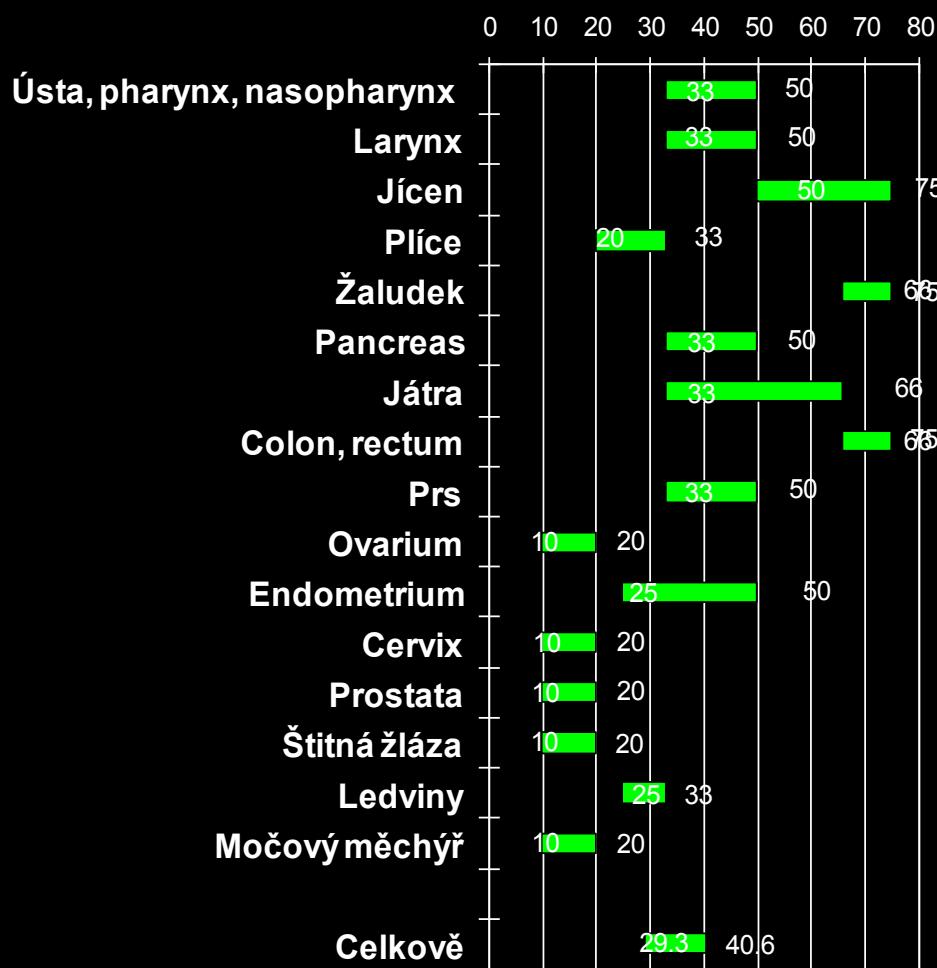

Nádorová onemocnění – etiologie (Atributivní přispění k celk. úmrtnosti na nádory)

Faktory prostředí: chemické - karcinogeny
fyzikální - UV, ionizující záření
biologické - DNA nádorové viry
RNA nádorové viry - retroviry

Nádorová onemocnění – etiologie

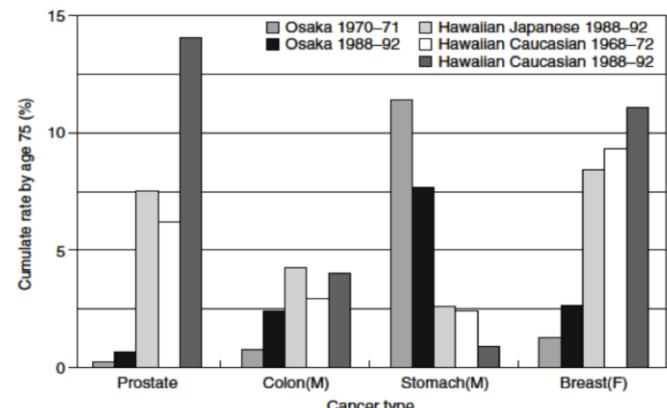
Míra preventability nádorů výživovými faktory

Příklady

Japonci přestěhovaní do Ameriky: Japonsko 6-8x vyšší incidence nádorů žaludku, příští generace již srovnatelná incidence.

-Adventisté sedmého dne: asi poloviční výskyt nádorů oproti ostatní americké populaci (↔ zákaz kouření, alkoholu, masa).

⇒ Pouze změnou životního stylu by bylo možné snížit výrazně incidenci nádorů

Nádorová onemocnění – prevence

Primární prevence - zábránění vzniku nemoci odstraněním rizik. faktorů

Sekundární prevence - časná detekce nemoci (často v preklin. stadiu), kdy je dostupná léčba efektivní

Terciární prevence - zabránění rozvoje komplikací při manifestním onemocnění efektivní léčbou

Dosud převážně omezena pouze na prevenci sekundární – časný záchyt

Karcinom prsu

Palpační vyšetření

Mamografie, sonografie

Nádory děložního čípku

Pap test (Papanicolaouův test)

Kolorektální karcinom

Palpační vyšetření per rectum

Test stolice na okultní krvácení

Kolonoskopické vyšetření

Evropský kodex proti rakovině

1. Nekuřte
2. Mírněte se v konzumaci alkoholu
3. Vyhýbejte se nadměrnému slunění
4. Dodržujte zdravotní a bezp. pokyny při práci
5. Často jezte zeleninu a ovoce, obiloviny
6. Vyvarujete se vzniku nadváhy
7. Navštívte lékaře, jestliže objevíte.....
8. Navštívte lékaře, jestliže máte přetrv. potíže

Základní pojmy a klasifikace

Hyperplasie – buňky nezměněné, ale zmnožené

Metaplasie – přechodná změna fenotypu buněk, buňky lokalizované na nesprávném místě, často v místě, kde se setkávají dva typy epitelu: děložní čípek – děloha; jícen – žaludek - tzv. Barrettův jícen

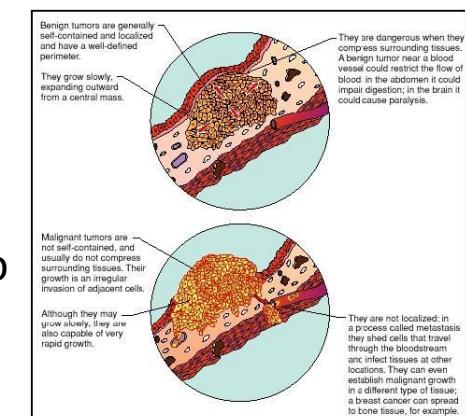
Dysplasie – obsahují již cytologicky abnormální buňky (velikost, tvar, barvitelnost jádra, poměr jádro/cytoplazma, změněná mitotická aktivita) a abnormální poměr buněčných typů

Nádor, tumor, neoplazma, novotvar je geneticky podmíněný abnormální přírůstek buněčné tkáňové hmoty klonálního charakteru. Jeho růst není v koordinaci s růstem okolních tkání a rovnovážným stavem organismu. (Rejthar)

Klasifikace nádorů I - podle schopnosti infiltrovat se do jiné tkáně

Benigní (nezhoubné) nádory zůstávají v místě svého vzniku, jsou ohrazené, neinvadují jiné tkáně, nemigrují a nezakládají metastázy (polypy, lipomy, chondromy, leiomyom, fibrom,...)

Maligní (zhoubné) nádory infiltrují a destruují okolní tkáně a prostřednictvím krevního a lymfatického systému se šíří do celého těla, v nových tkáních vyvolávají tvorbu sekundárních nádorů (metastáz) X sekundární nádory (*therapy-related*)

Klasifikace nádorů II - podle typu buněk (tkání), ze kterých nádorová buňka vzniká

karcinomy – nádory epitelálních buněk (asi 80-90% lidských nádorů)

sarkomy – pevné nádory pojivočích tkání – svalů, kostí, chrupavky, tvoří asi 1% nádor, z mezenchymálních buněk

leukémie a lymfomy - odvozené od hematopoietických buněk a buněk imunitního systému

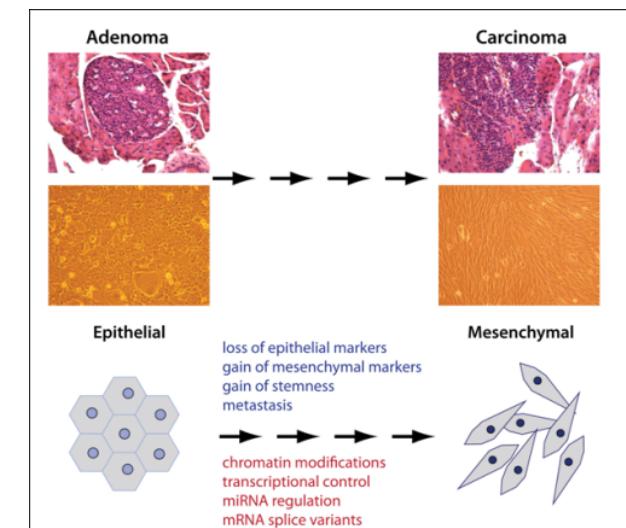
neuroektodermální - nádory odvozené z nervové tkáně (gliomy, neuroblastomy, medulloblastomy,...)

germinální nádory – odvozené z totipotentní zárodečné buňky

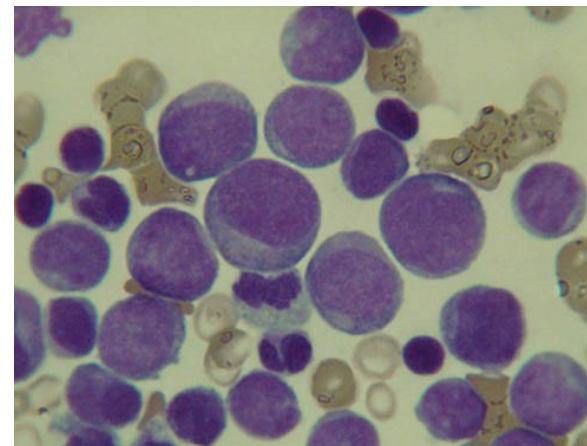
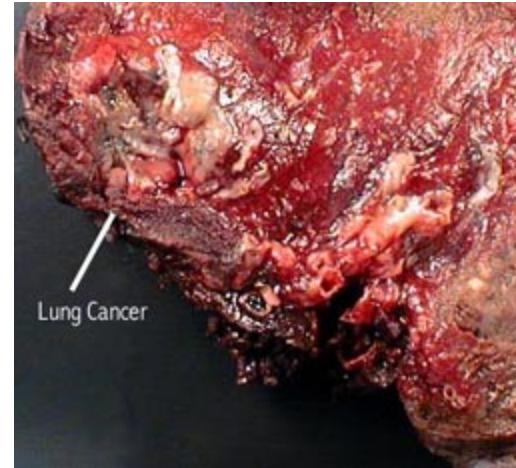
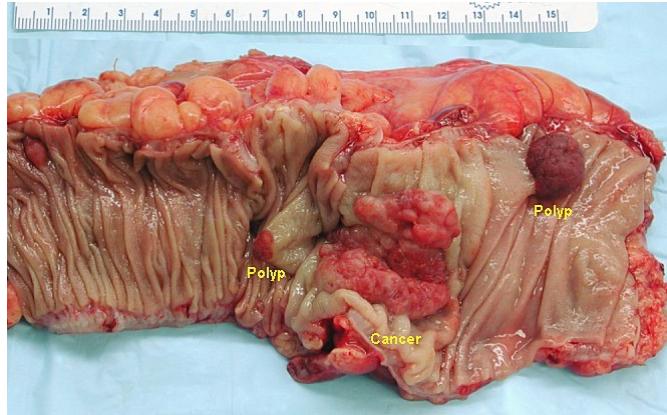
smíšené nádory

Anaplastické nádory, nádory neznámého původu
(1 až 2% nádorů) není možné určit z jaké tkáně je nádor odvozen – **dediferenciace**

Transdiferenciace - EMT

Klasifikace nádorů III - podle postiženého orgánu nebo tkáně karcinom plic, kolorektální karcinom, nádor prsu, akutní myeloidní leukémie...

Klasifikace nádorů

C00-C14	Zhoubné novotvary rtu, dutiny ústní a hltanu
C15-28	Zhoubné novotvary trávícího ústrojí
C30-C39	Zhoubné novotvary dýchací soustavy a nitrohrudních orgánů
C40-C41	Zhoubné novotvary kostí a kloubní chrupavky
C43-C44	Melanom a jiné zhoubné novotvary kůže
C45-C49	Zhoubné novotvary mezoteliální a měkké tkáně
C50	Zhoubný novotvar prsu
C51-C58	Zhoubné novotvary ženských pohlavních orgánů
C60-C63	Zhoubné novotvary můžských pohlavních orgánů
C64-C68	Zhoubné novotvary močového ústrojí
C69-C72	Zhoubné novotvary oka, mozku a jiných částí CNS
C73-C75	Zhoubný novotvar štítné žlázy a jiných žláz s vnitřní sekrecí
C76-C80	Zhoubné novotvary nepřesných, sekundárních a neurčených lokalizací
C81-C96	Zhoubné novotvary mizní, krvetvorné a příbuzné tkáně
C97	Zhoubné novotvary mnohočetných primárních lokalizací
D00-D09	Novotvary "in-situ"
D37-D48	Novotvary nejistého nebo neznámého chování

Tab. 2 Základní označení pro jednotlivá nádorová onemocnění podle mezinárodní klasifikace nemocí (MKN).

Histopatologická klasifikace nádorů

STAGING

TNM SYSTÉM

T - rozsah primárního nádoru

N - nepřítomnost či přítomnost a rozsah metastáz v regionálních mízních uzlinách

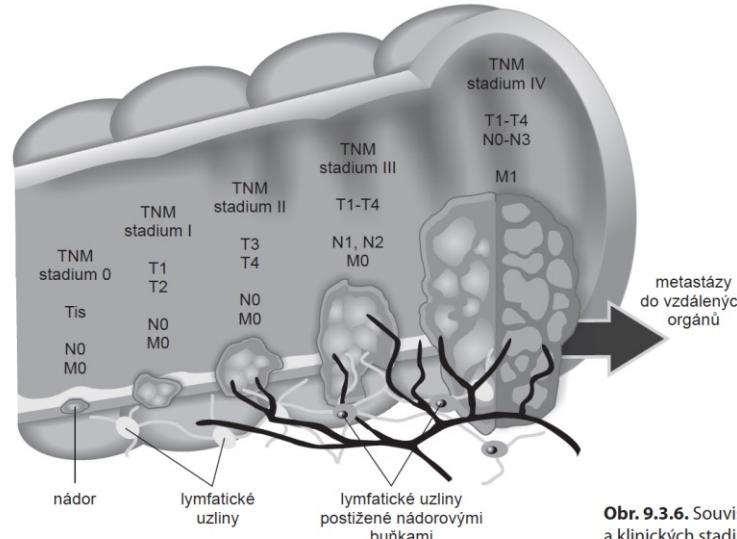
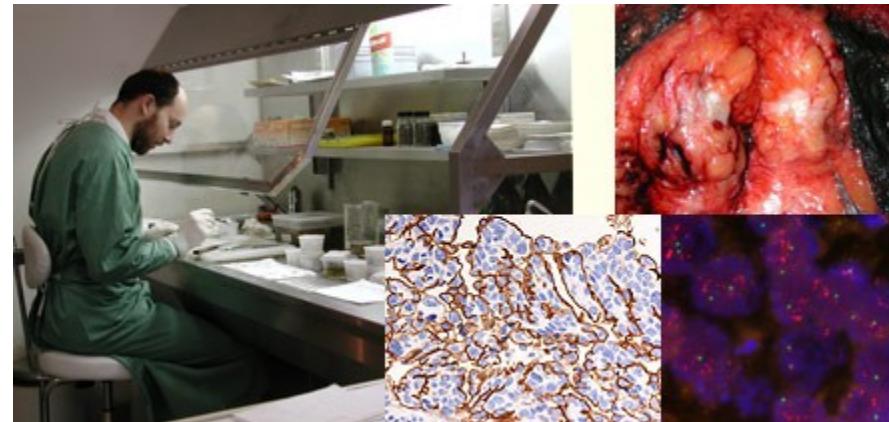
M - nepřítomnost či přítomnost vzdálených metastáz

T0, T1, T2, T3, T4;

N0, N1, N2, N3;

M0, M1

Systém je v podstatě „těsnopisem“ pro popis rozsahu určitého zhoubného nádoru.

Obr. 9.3.6. Souvislost TNM klasifikace a klinických stadií u solidních nádorů.

T1: malý lokalizovaný nádor, **T2:** větší, ale ohrazený uvnitř orgánu

T3: nádor na hranici orgánu, **T4:** nádor, který se lokálně rozšířil do dalších orgánů

Histopatologická klasifikace nádorů

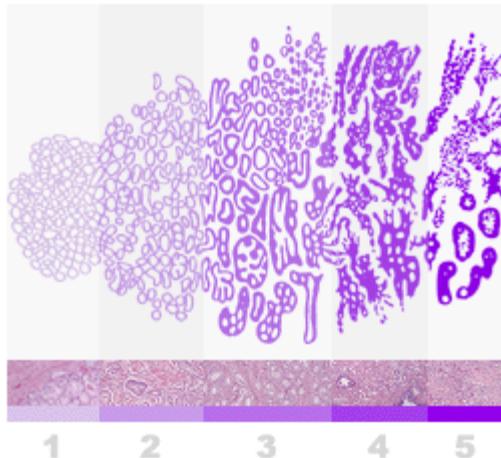
GRADING

Stupeň diferenciace (jak moc se nádorové buňky podobají normálním buňkám)

G1: dobře differencovaný nádor s dobrou prognózou

G2: středně differencovaný nádor s prostřední prognózou

G3: málo differencovaný nádor se špatnou prognózou

TYPING – morfologická diagnostika

Vychází ze závazných klasifikací, obvykle doporučených WHO. Každá jednotka má přidělen svůj číselný kód ICDO (International Classification of Diseases for Oncology) Např. kód 8850/0 je lipom.

Např. kód 8850/6 je metastáza liposarkomu.

První číslo za lomítkem označuje biologické vlastnosti:

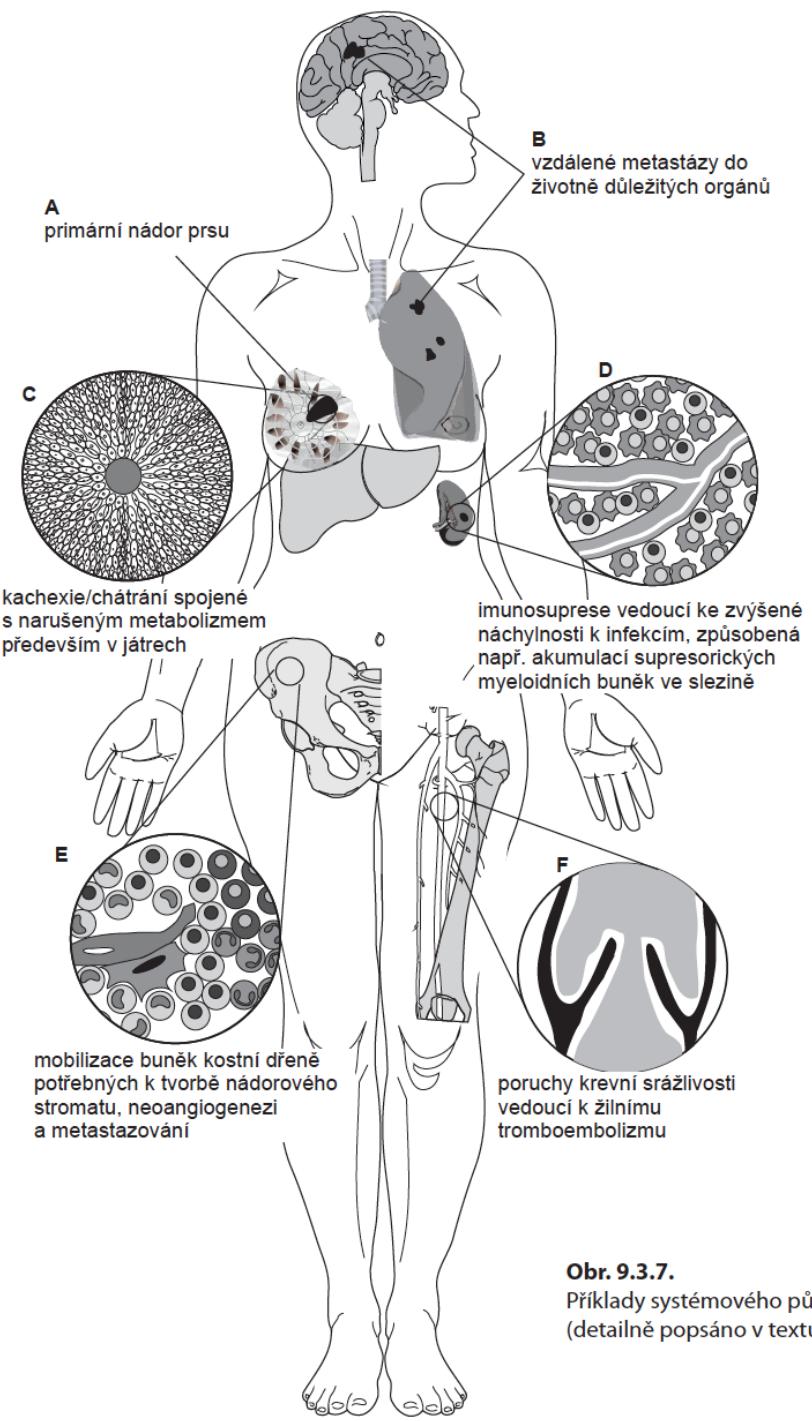
0: benigní

1: nejisté chování

2: carcinoma in situ

3: maligní

6: metastáza

Obr. 9.3.7.
Příklady systémového působení nádoru (detailně popsáno v textu).

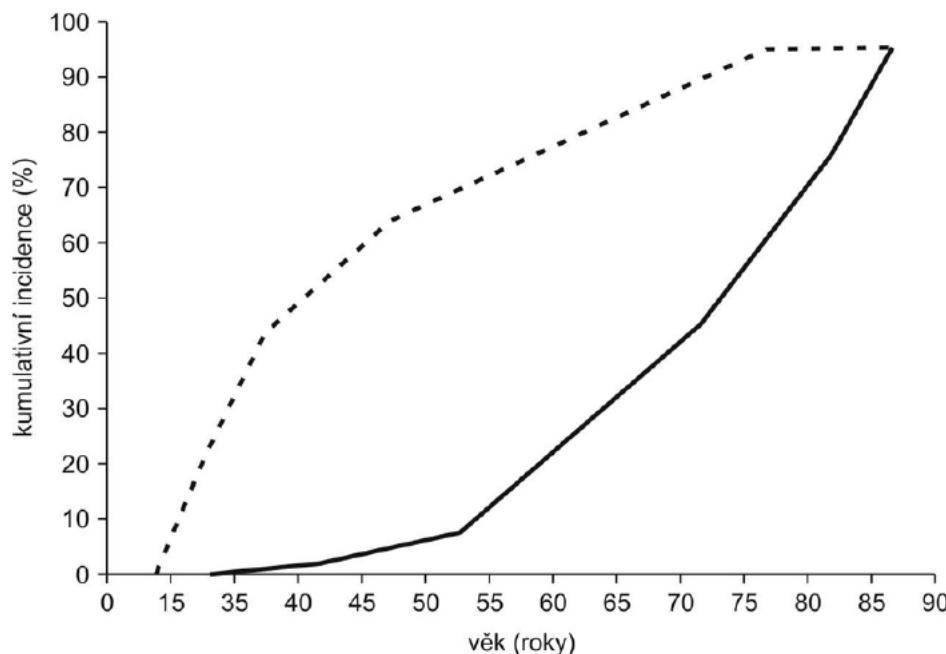

Obr. 9.3.8. Steve Jobs, zakladatel společnosti Apple, v roce 2005 prezentující nové produkty na konferenci MacWorld (vlevo), v roce 2011 s rozvinutou kachexií, pár měsíců před smrtí po několikaletém boji s neuroendokrinním tumorem pankreatu (vpravo). Po sdělení diagnózy se Jobs rozhodl pro alternativní způsob léčby (veganská dieta, akupunktura, rostlinné přípravky a další), což vedlo k odložení konvenční léčby včetně chirurgického odstranění tumoru o devět měsíců. Toto rozhodnutí, kterého, dle životopisce Waltera Isaacsona, v závěru života velice litoval, bylo pravděpodobně jednou z příčin jeho úmrtí na tento jediný dobře léčitelný nádor pankreatu.

Proces kancerogeneze

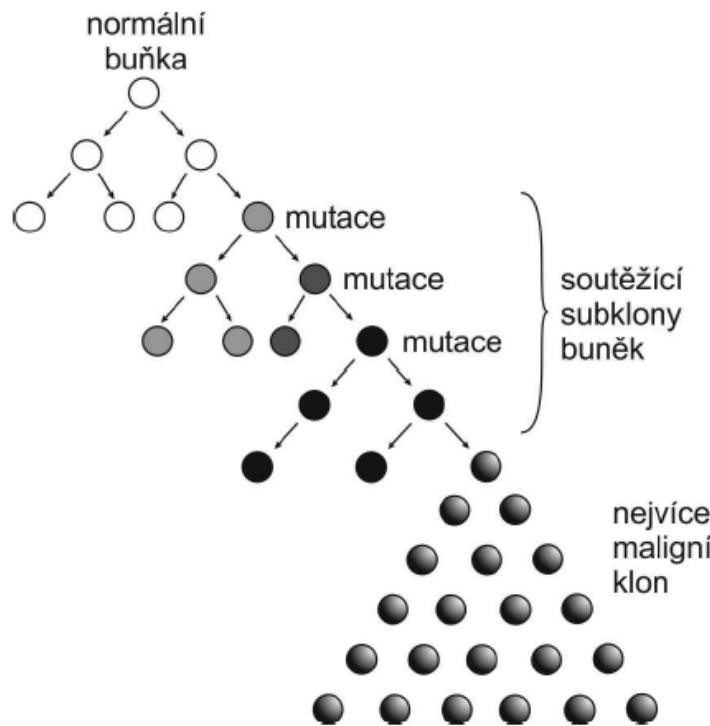
Kancerogeneze je vícestupňový proces vzniku a vývoje nádoru
podstatou kancerogeneze je postupné hromadění genetických (a epigenetických) změn

Neoplasie Nádory

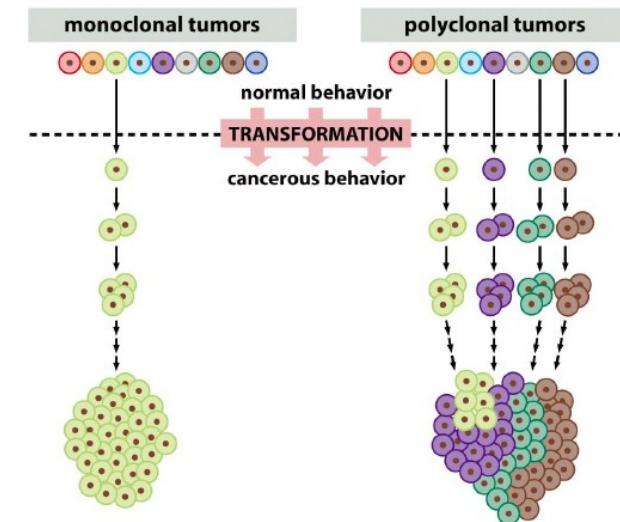
Obr. 9.3.17. Kumulativní incidence sporadických a hereditárních forem nádorových onemocnění v závislosti na věku (přerušovaná čára – hereditární formy, plná čára – sporadické formy).

Klonální model vývoje nádoru: selekce, klonální expanze

Obr. 9.3.16. Opakování cykly mutací a klonální expanze vedoucí ke vzniku nádoru.

ROKY

Jsou nádory monoklonální nebo polyklonální?

Počet buněk

Progrese

 10^{12} 10^9

1

Generalizace - metastázy

NÁDOROVÉ ONEMOCNĚNÍ ORGANISMUS

TKÁŇ

BUŇKA

CHROMOSOM

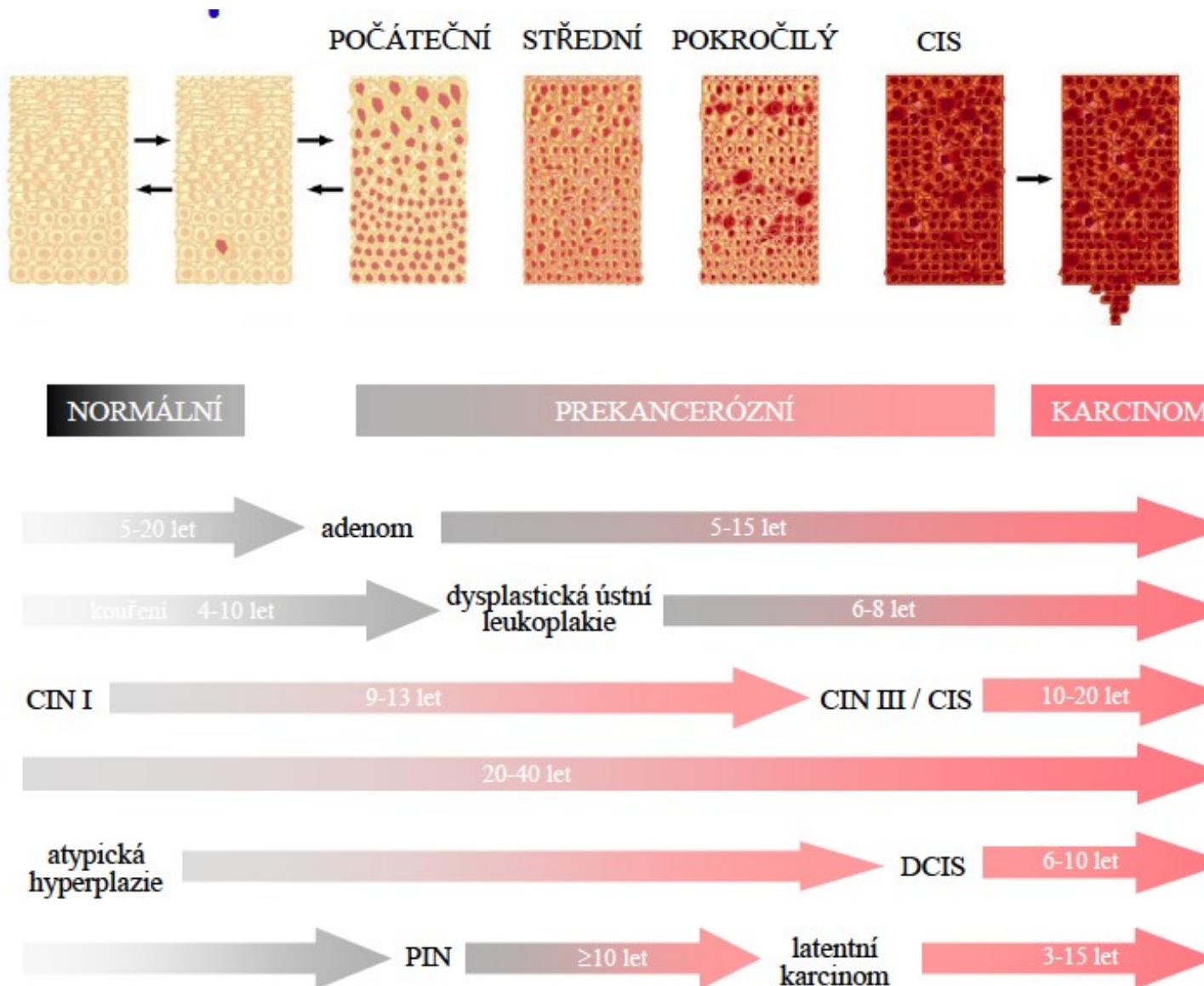
Klinické
příznaky,
Morfologické
a
laboratorní
známky

Nádor „in situ“

Nádorový
FENOTYP

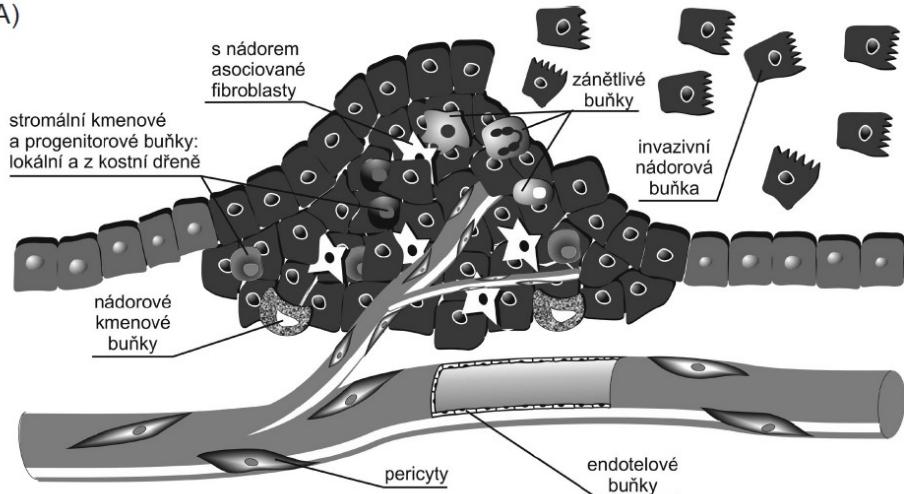
Maligní transformace

Nádorový GENOTYP

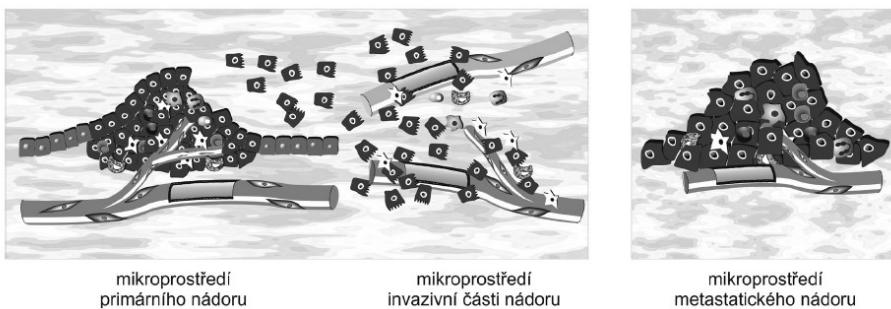

Histologická skladba nádoru – nádor je komplexní tkán

A)

B)

Obr. 9.3.12. Nádor jako komplexní tkání (A) a různé typy nádorového mikroprostředí vytvářeného stromálními buňkami nádoru v rámci jeho invazivního chování a metastazování (B).

Nádorové stroma

- mezenchymální tkáňové složky: cévní komponenty, podpůrné mezenchymální tkáně, lymfocyty, makrofágy,..
- slouží hlavně k výživě parenchymu a jako kostra pro uspořádání parenchymu
- transportní úloha (přenos signálů, rezervoár růstových faktorů...)
- klíčová úloha při nádorové angiogenezi a metastázování

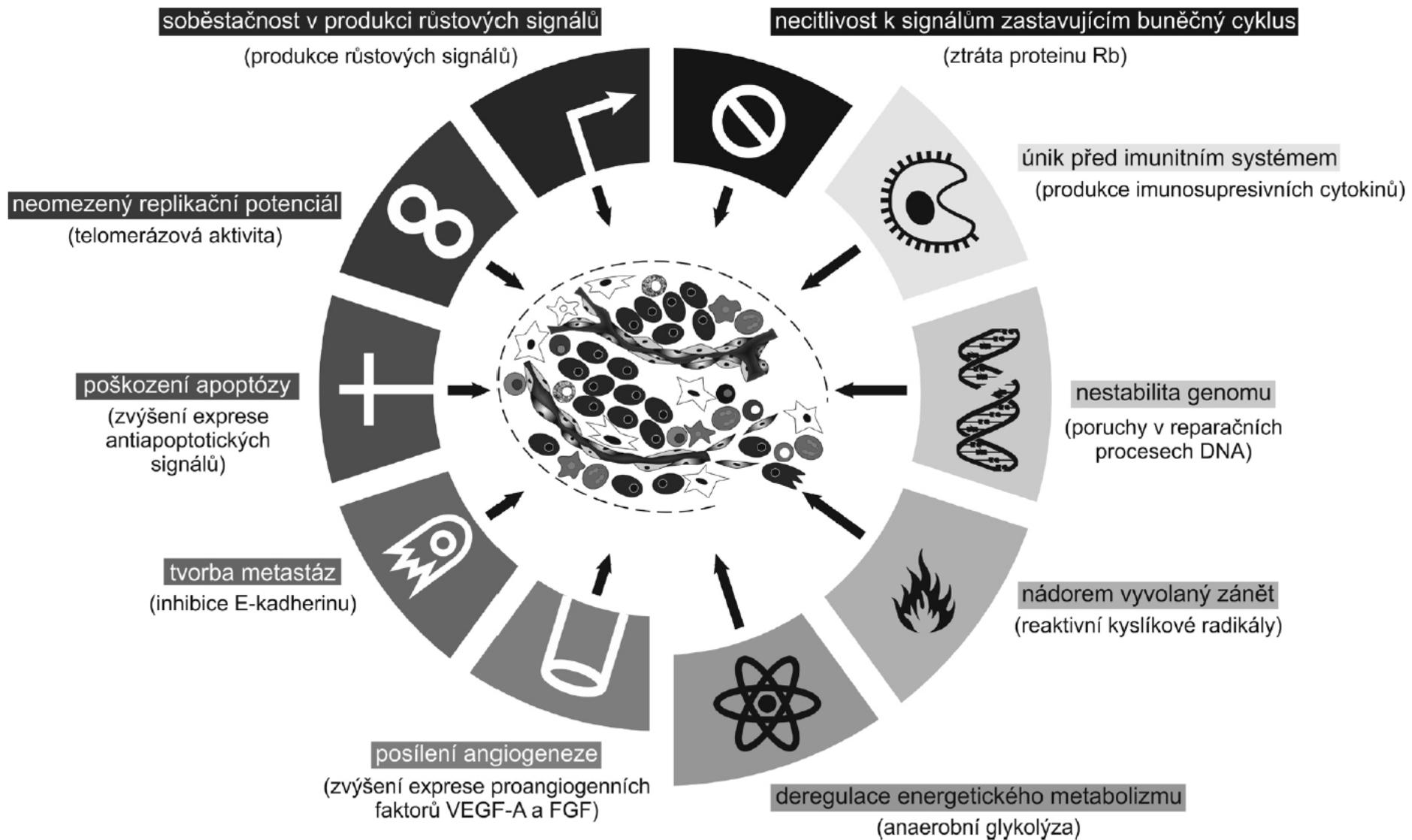
Nádorový parenchym

- vlastní nádorově transformovaný parenchym

Šest získaných vlastností maligního nádoru (Robert A. Weinberg 2000)

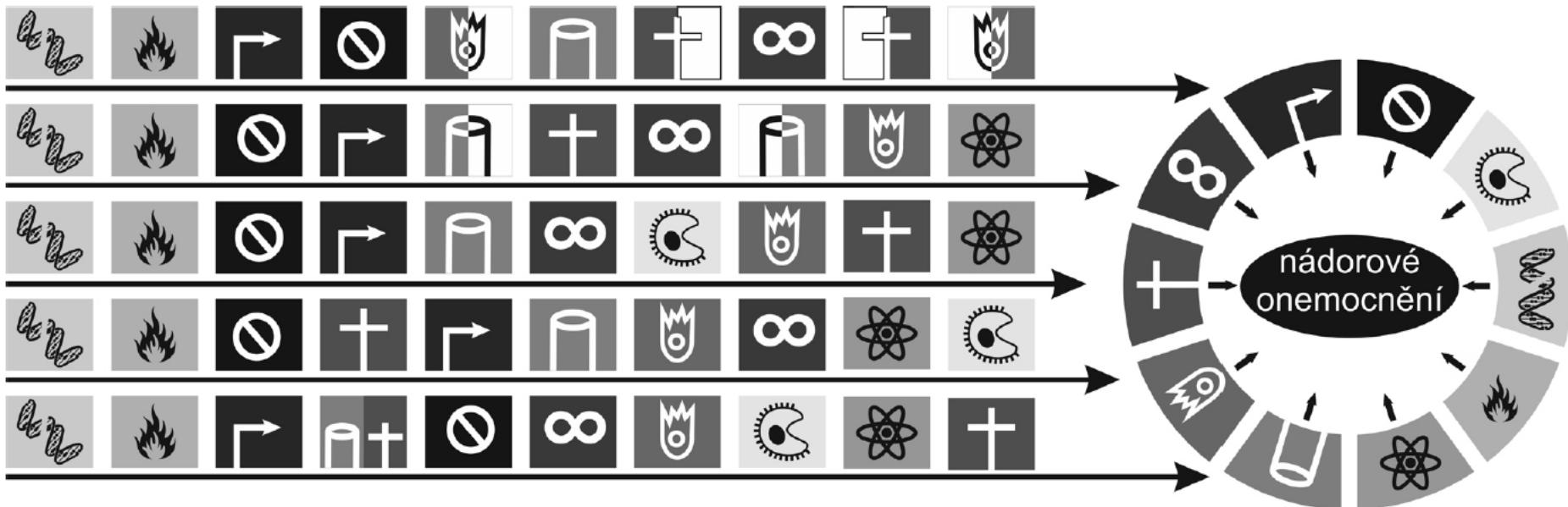
	získaná schopnost	příklad
	Soběstačnost v produkci růstových signálů	aktivace K-ras
	Necitlivost k signálům zastavujícím b.c.	ztráta RB, p53
	Poškození apoptózy	produkce IGF, p53
	Neomezený replikační potenciál	aktivace telomerázy
	Posílení angiogeneze	produkce VEGF
	Tvorba metastáz	inaktivace E-kadherinu

Nestabilita genomu jako podmínka akumulace všech nutných změn.

Obr. 9.3.43. Hlavní znaky maligního nádoru (upraveno dle Hanahan, Weinberg, 2011).

Kancerogeneze má individuální průběh

Obr. 9.3.44. Individuální průběh kancerogeneze (upraveno dle Hanahan, Weinberg, 2000).

Individuální je

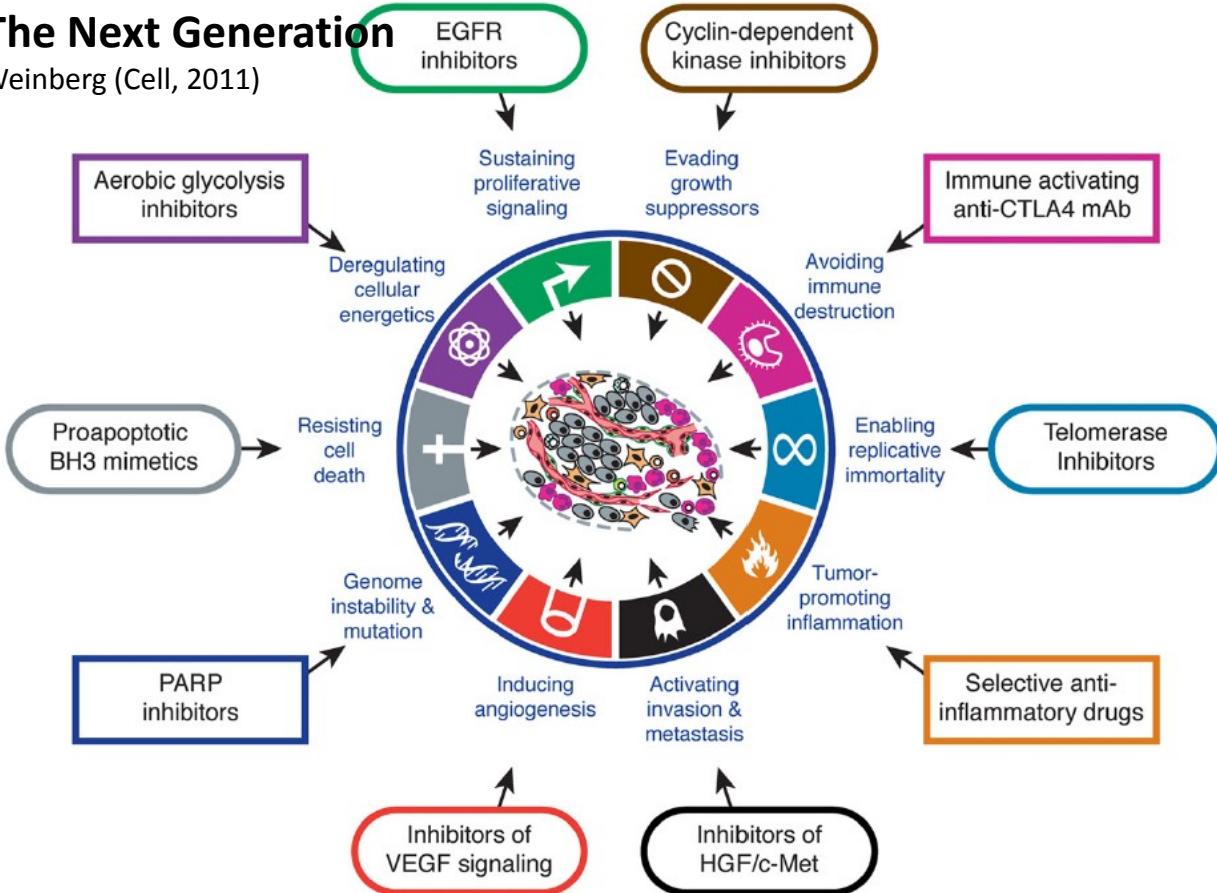
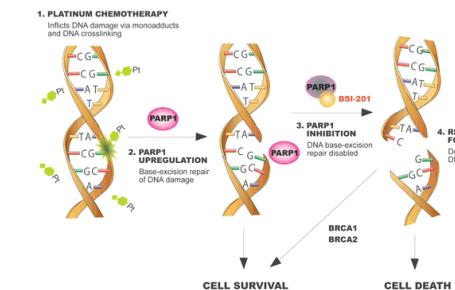
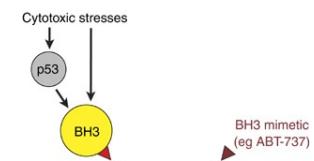
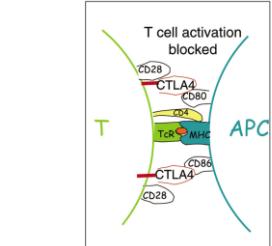
- pořadí zásahů

- počet zásahů

- konkrétní zasažené geny

Hallmarks of Cancer: The Next Generation

Douglas Hanahan and Robert A. Weinberg (Cell, 2011)

Podmiňující vlastnost – genomová nestabilita a mutace

Podmiňující vlastnost – nádorem vyvolaný zánět

Objevovaná vlastnost – deregulace buněčné energetiky (Warburguv ef.)

Objevovaná vlastnost – ochrana před imunitním systémem

Mutace protoonkogenů

jsou:

- aktivující- dominantní- vyskytují se v somatických
buňkách a jen výjimečně
v zárodečných buňkách**PROTOONKOGENY**

(kontrolují růst a diferenciaci buněk)

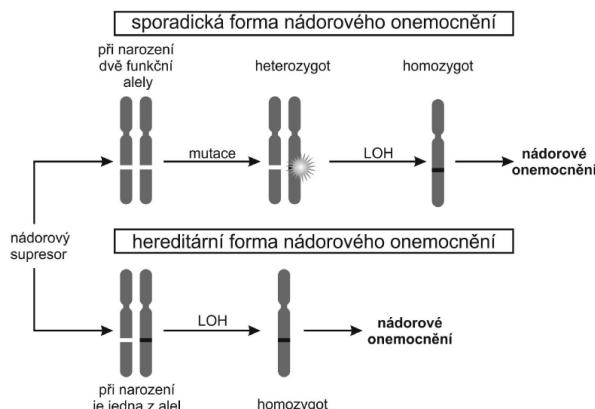
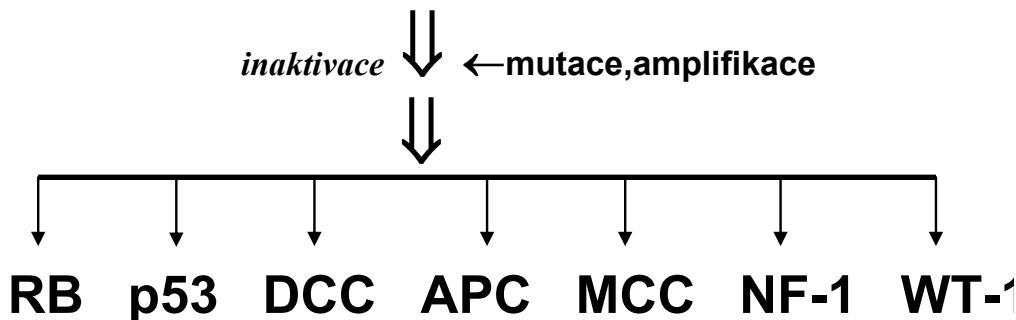

pro růstový faktor	pro receptory růst.faktorů	intracelul. kinasy	pro transkripční faktory	pro transdukční proteiny
sis	erbB-1 erbB-2 fms,trk net,ros	src,abl	c-myc,L-myc N-myc,E 2A fcs,gli	K-ras H-ras N-ras gip

TUMOROVÉ SUPRESOROVÉ GENY

(= ANTIONKOGENY)

(účastní se na přenosu signálu mezi buňkami a kontrolují programovaný zánik buněk)

Obr. 9.3.21. Knudsonův model dvou zásahů. Zdravý jedinec je po narození nositelem dvou funkčních alel nádorového supresoru. V průběhu času u něj dochází k inaktivaci jedné z alel spontánní mutací. Za další čas dojde k události (LOH nebo ztráta heterozygotnosti), která způsobí ztrátu zbyvající funkční alely. Teprve nyní dojde k rozvoji nádorového fenotypu. Oproti tomu u jedinců se zárodečně inaktivovanou jednou alelou stačí k rozvoji nádoru pouze LOH. Nádory se v tomto případě vyskytují v nižším věku s krátkým obdobím latence.

Produkty genů pro nádorové supresory (**antionkogeny**) v normálních buňkách nevyvolávají proliferaci, ale naopak ji potlačují a udržují buňky ve stadiu klidu (G_0). Jejich ztráta se projevuje neregulovanou proliferací.

Knudsonova „two hits hypothesis“ (RB)

Mutace nádorových supresorů jsou:

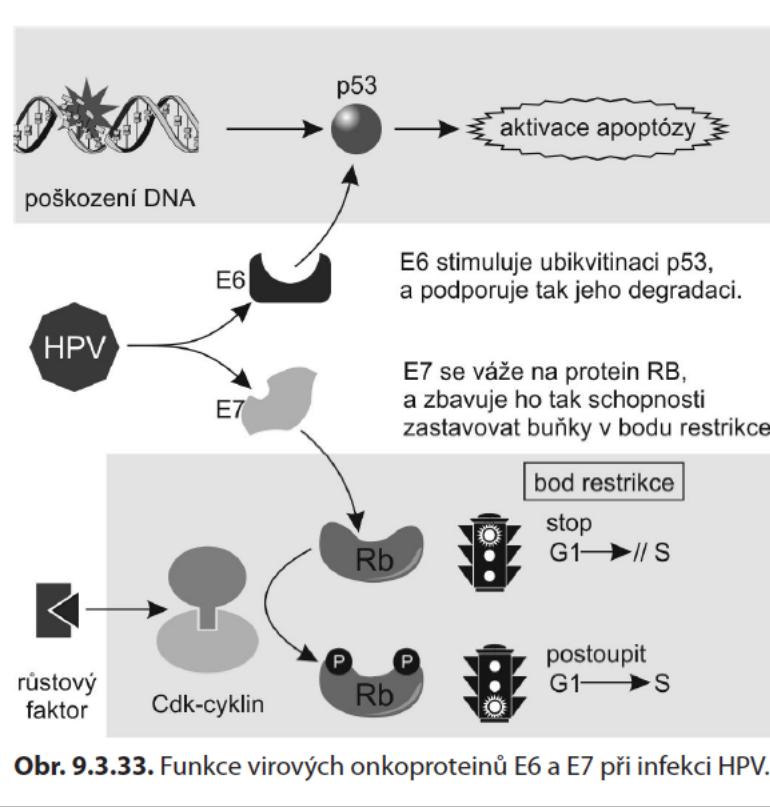
- inaktivující
- recesivní (spojeno s LOH) („recesivní onkogeny“)
- vyskytuje se v somatických a také v zárodečných buňkách

Onkogenní (nádorové) viry

- Retroviry (RNA viry):** obsahují ve svém genomu onkogen (akutně transformující viry) nebo aktivují protoonkogen, vedle kterého se integrovaly (pomalu transformující= inzerční mutageneze)

v-onc (virový onkoagen)= gen akutně transformujícího retrovirus

c-onc
buněk
myc -
erbA -

protoonkogenu, genu normálních
hův myší sark. v.
ový v.

Kategorie transformace: neobsahují
interagují s nádorovými supresory
a tak hostitelskou buňku tlačí

(Reprinted from Nature, Vol. 278, No. 5701, pp. 261-263, March 15, 1979)
© Macmillan Journals Ltd., 1979

300/CBP;

p53, p300/CBP;

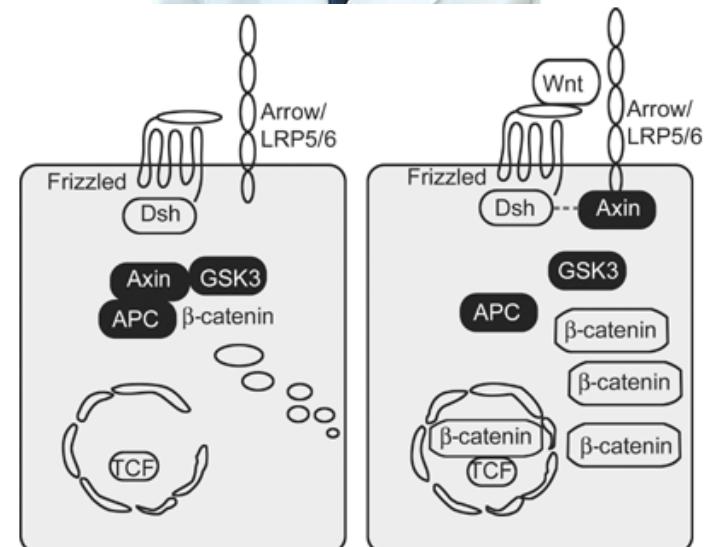
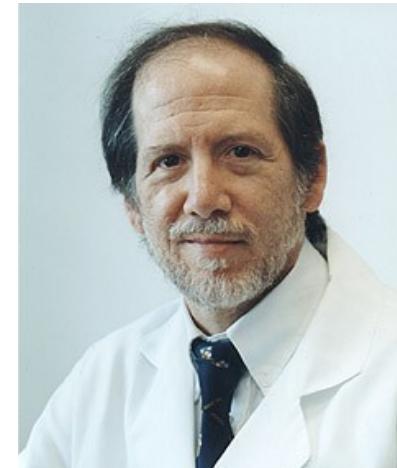
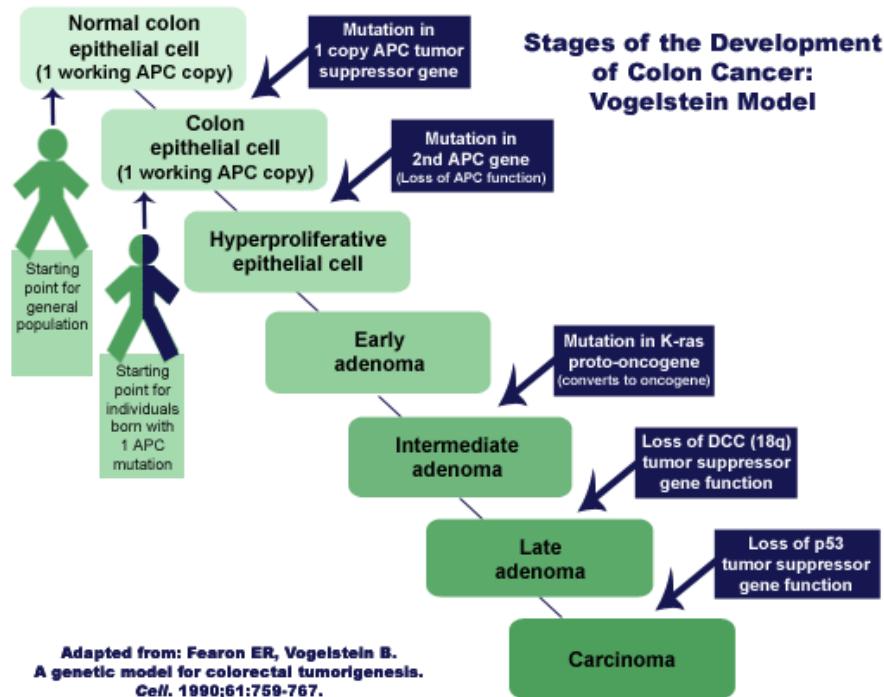
Objevení p53

T antigen is bound to a host protein in SV40-transformed cells

THE early region of the small DNA tumour virus, simian virus 40 (SV40), is known to code for at least two polypeptides, the t and T antigens ('small t' and 'large T'). Both these polypeptides are expressed in cells transformed by the virus¹⁻³, and the T antigen is essential for both the initiation and maintenance of the transformed state⁴⁻⁹. We therefore need to identify the host proteins that interact with components of the host genome. It has been shown that the T antigen in a line of SV40-transformed mouse cell lines forms an oligomeric complex with the cellular proteins 300/CBP and p300/CBP; it is also associated with the cellular protein p53, which is involved in the regulation of cell division. The interaction between the T antigen and these cellular proteins is essential for the transformation process. The T antigen is a nuclear protein that is expressed in all transformed cells, and it is believed to play a key role in the regulation of gene expression and cell division. The T antigen is also involved in the regulation of the cell cycle, and it is believed to play a role in the development of cancer. The T antigen is a target for therapeutic agents, and it is being studied as a potential therapeutic target for cancer treatment.

Vogelsteinuv model vzniku nádorů tlustého střeva

FAP – mutace APC

Genetická nestabilita nádorů

- Nádory vznikají **postupnou akumulací genetických (a epigenetických) změn** genů, které řídí buněčné dělení, buněčnou smrt a další důležité procesy v buňce.
- Z výpočtu, který vycházel ze známé mutační rychlosti v somatických buňkách k takové akumulaci mutací nemůže během lidského života dojít.

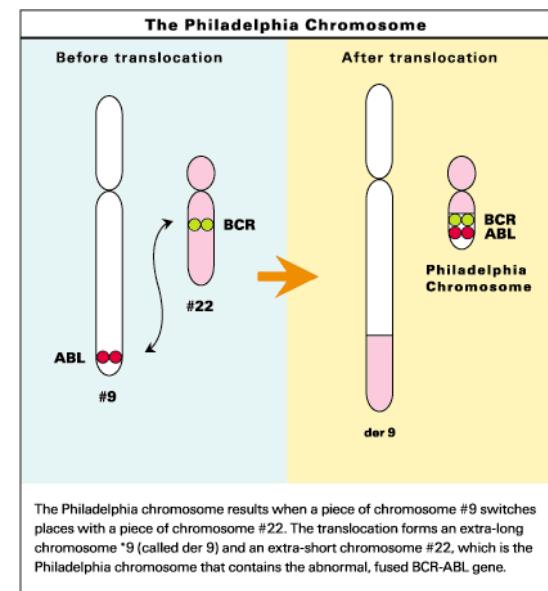
Co umožňuje nádorovou transformaci?

- Akumulace všech nutných mutací umožněna **genetickou nestabilitou** (tzv. „mutator hypothesis“). Nestabilita je záležitost **rychlosti**, s jakou k mutacím dochází
- K akumulaci stačí **normální rychlosť** mutací ve spojení s **vlnami klonální expanze**, které mohou být způsobeny **pozitivní selekcí buněk** „prenádorových“.
- Většina nádorů je geneticky nestabilních

Typy genetických změn v nádorech

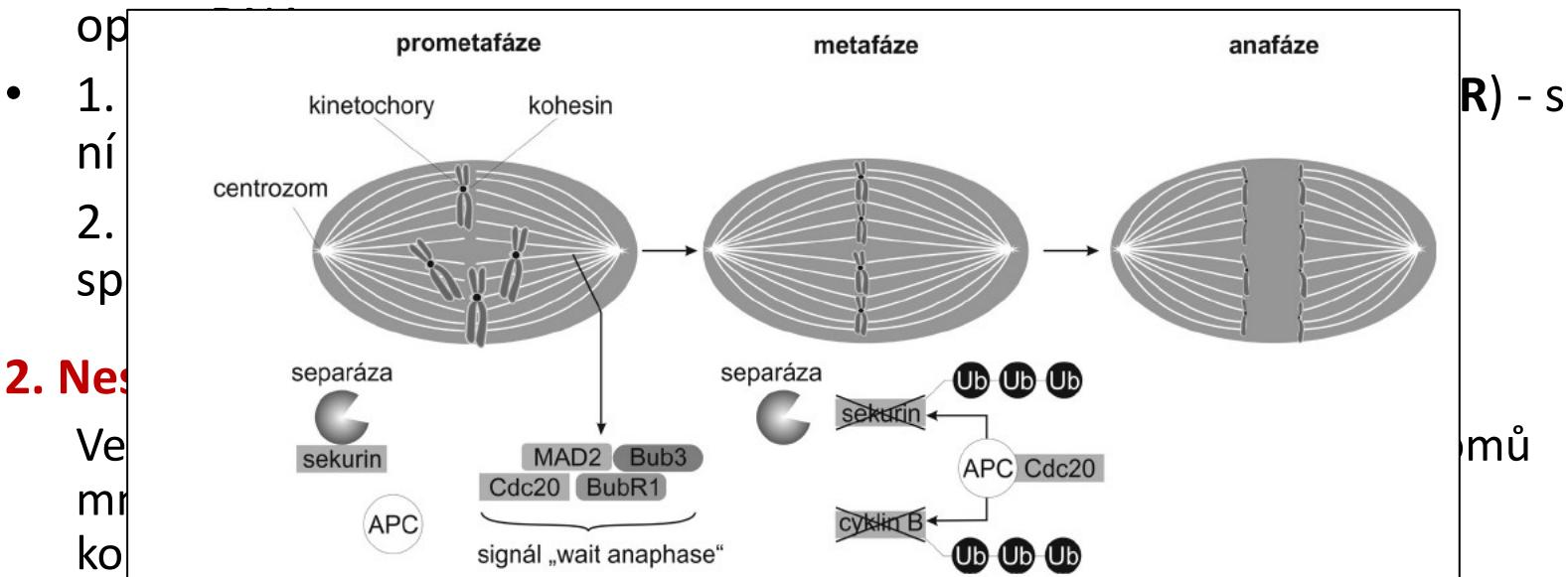
1. Menší změny v sekvenci DNA - mutace, menší delece a inzerce (např. mutace *K-ras* se vyskytuje u 80% nádorů pankreatu, převážně mutace *p53* u téměř poloviny všech nádorů,..)
2. Změny v počtu chromozomů - ztráty případně zisky celých chromozomů (ztráta chromozomu 10 u glioblastomů spojena se ztrátou nádorového supresoru *PTEN*; získání chromozomu 7 u papilárních renálních karcinomů spojeno s duplikací mutantního onkogenu *c-met*)
3. Chromozomální translokace - fúze částí odlišných chromozomů nebo normálně nesouvisejících částí téhož chromozomu (na molekulární úrovni může být doprovázeno fúzemi mezi dvěma odlišnými geny) (Philadelphský chromozom a další translokace typické pro řadu leukémií)
4. Amplifikace genů
(amplifikace genu *N-myc* u 30% neuroblastomů)

Ke genetické nestabilitě dochází na více úrovních.

1. Nestabilita v sekvenci DNA – NIN a MIN

- Tento typ nestability je u lidských nádorů vzácnější, ale když se vyskytne, má dramatické následky. Zdrojem nepřesnosti při replikaci DNA jsou chyby vzniklé při DNA polymeraci (tj. kvalita DNA polymeráz a souvisejících „proofreadingových“ procesů) a chyby v systémech

2. Nes

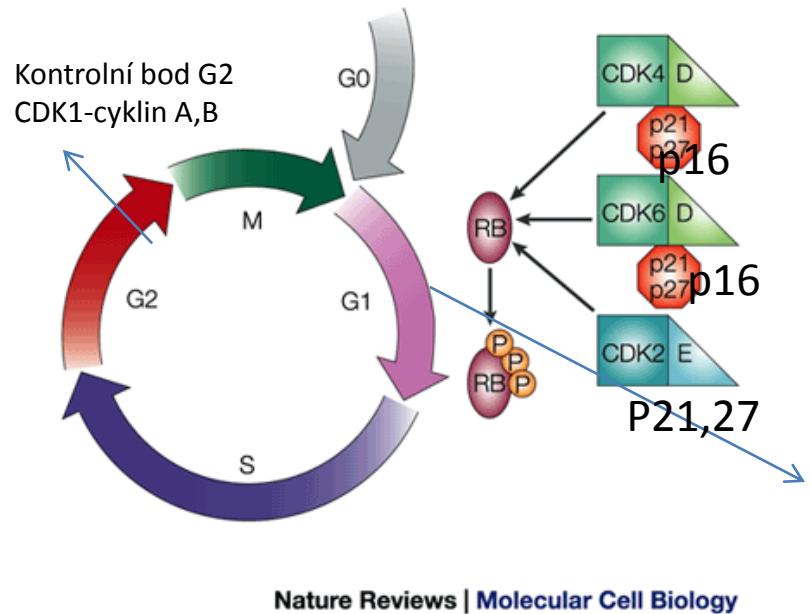
Ve
mr
ko
ch

Obr. 9.3.41. Kontrola funkčnosti dělícího vřeténka.

s CIN: Dělením s poškozeným cyklem se vyskytuje nekontrolovaný růst buňek, které monitorují správný postup buněčného dělení. Zatím chybí jednoznačná kriteria k určení genů odpovědných za CIN a k určení jejich „míry zodpovědnosti“. Poruchy na úrovni kontroly dělícího vřeténka.

Poruchy regulace buněčného cyklu

Ztráta regulace buněčného cyklu je kritická součást transformace

M - kopie DNA jsou separovány; kondenzované chromozomy

G1 - obsah DNA: 2N

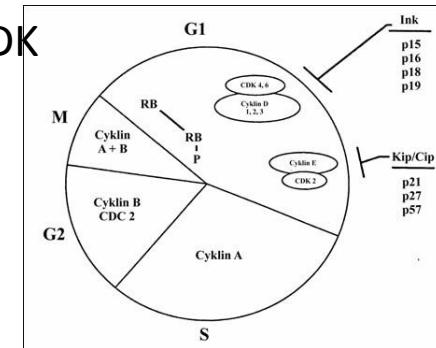
S - replikace DNA; inkorporace značených nukleotidů

G2 - obsah DNA: 4N

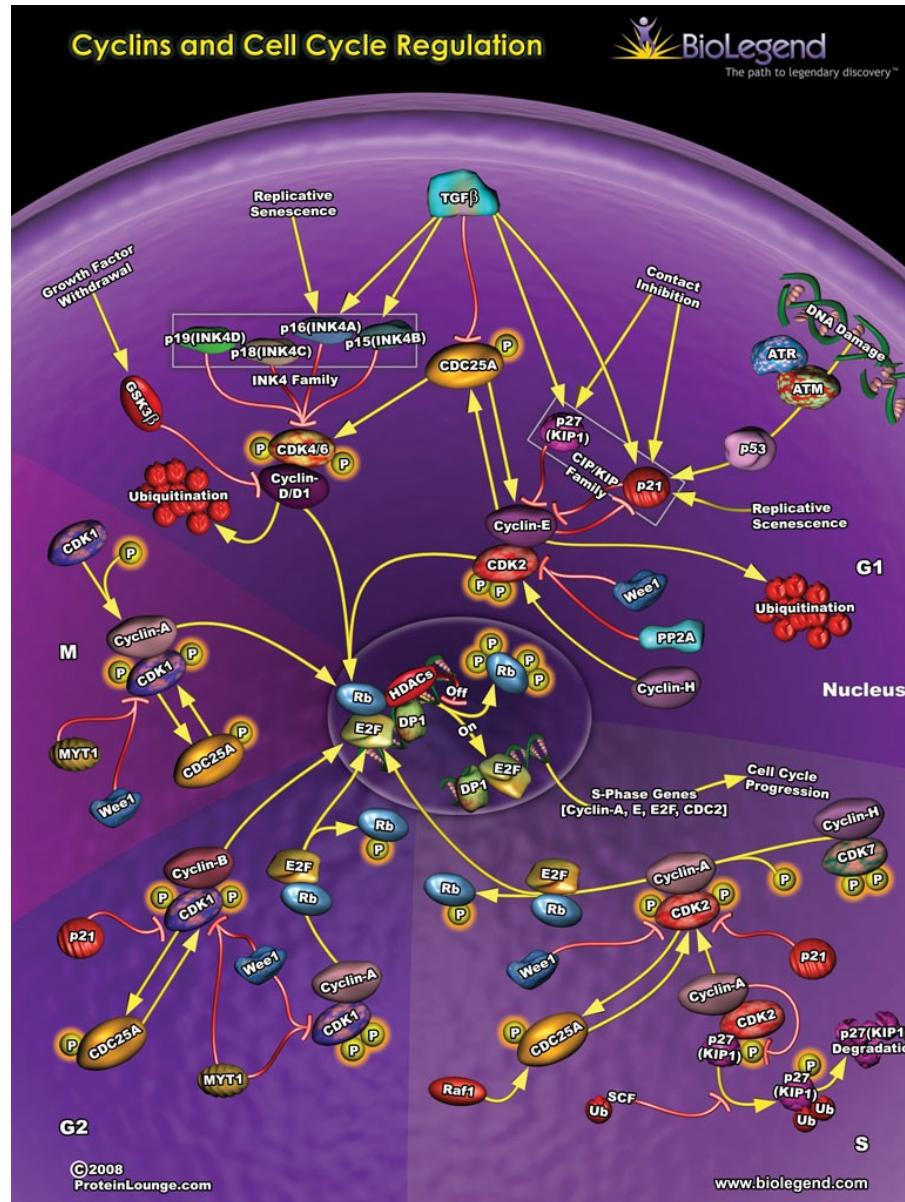
G0 - stárnucí nebo dlouhodobě se nedělící buňky

bod restrikce: klíčový regulační / rozhodovací bod buněčného cyklu
CDK4/6, cykliny D, CDK2-cyklin E

Inhibitory CDK

Každá fáze cyklu je katalyzovaná specifickými **komplexy cyklin-dependentní kinázy a cyklinu**.
cyklin-dependentní kinázy (CDK, CDC) – aktivita je závislá na vazbě cyklinu
cykliny - jejich hladina kolísá v závislosti na fázi buněčného cyklu
RB- retinoblastomový gen, nefosforylovaná forma pRB blokuje přestup z G1 do S fáze (E2F)
 Fosforylovaná nebo **hyperfosforylovaná forma pRB** – neaktivní – proliferace
 Retinoblastom – maligní nádor retiny, obě alely pRB mutovány nebo deletovány

Nekróza vs. apoptóza

Nekróza:

týká se skupiny postižených buněk vyvolána nefyziologickým poškozením (virová infekce, hypotermie, hypoxie, metabolické jedy, ..)

fagocytóza makrofágy

významná **záňetlivá reakce**

Apoptóza –

programovaná buněčná smrt:

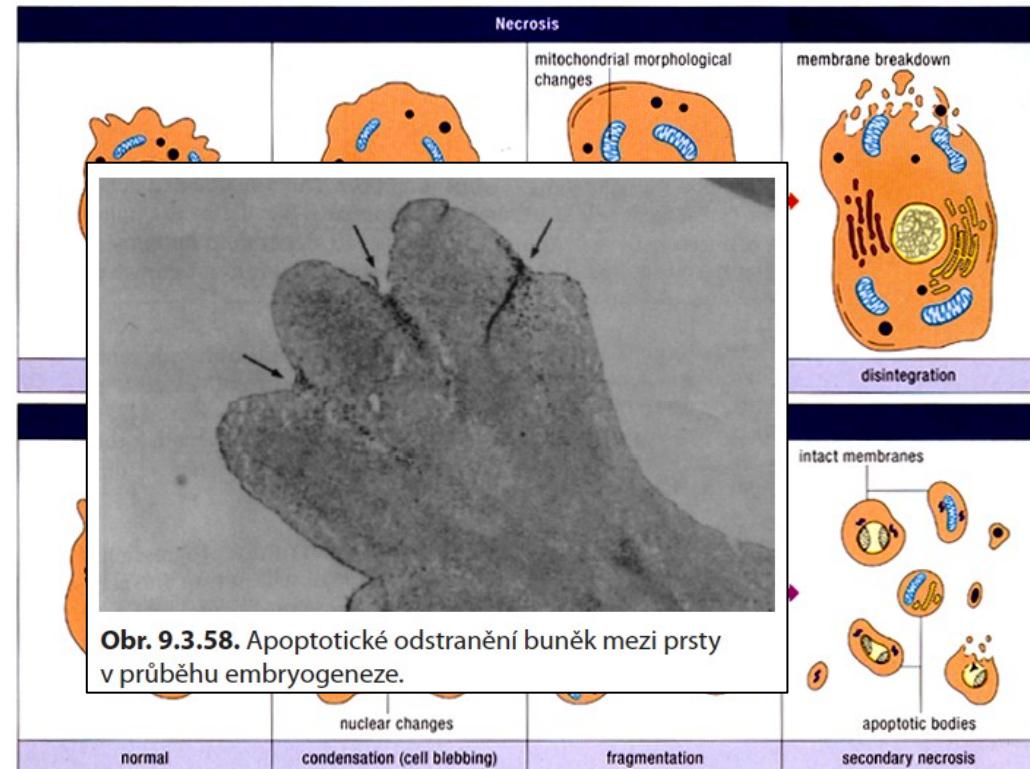
postihuje jednotlivé buňky

indukována fyziologickými stimuly

(nedostatek růstových faktorů, změny hormonálních hladin, ..)

fagocytóza okolních buněk nebo makrofágy žádná zánětlivá reakce

na rozdíl od nekrózy je popsáno mnoho příkladů **fyziologické** apoptózy.

Obr. 9.3.58. Apoptotické odstranění buněk mezi prsty v průběhu embryogeneze.

Zvýšená apoptóza

syndrom získané imunodeficienze AIDS (CD4+ T-buňky),

neurodegenerativní nemoci (Alzheimerova, Parkinsonova nemoc)

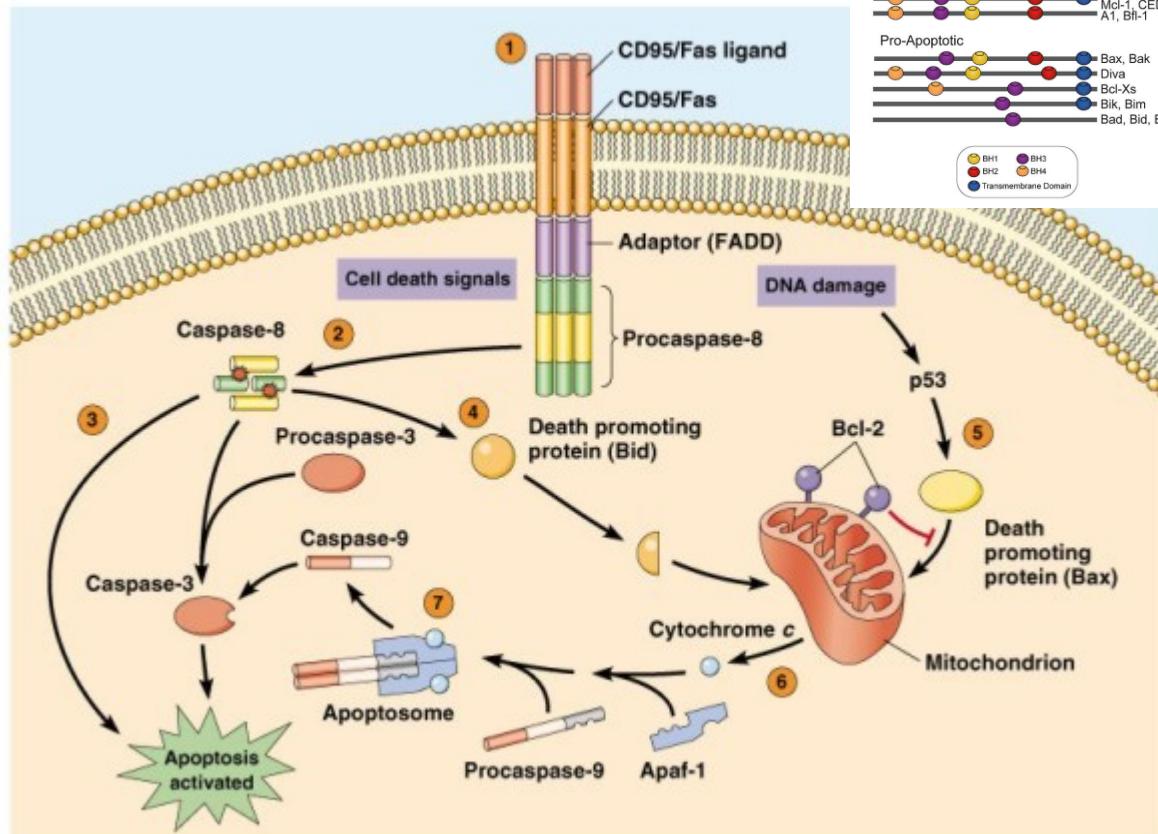
myelodysplastický syndrom (hypercelulární dřeň, periferní cytopenie)

některé autoimunitní nemoci

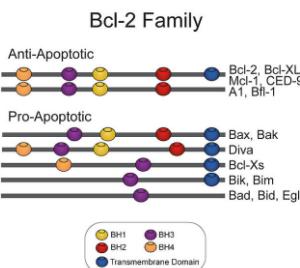
Suprese apoptózy

Nádory, některá autoimunitní onemocnění, virové infekce

Regulace a průběh apoptózy

Exekutorové kaspázy, substráty smrti

Vnější cesta receptorová:

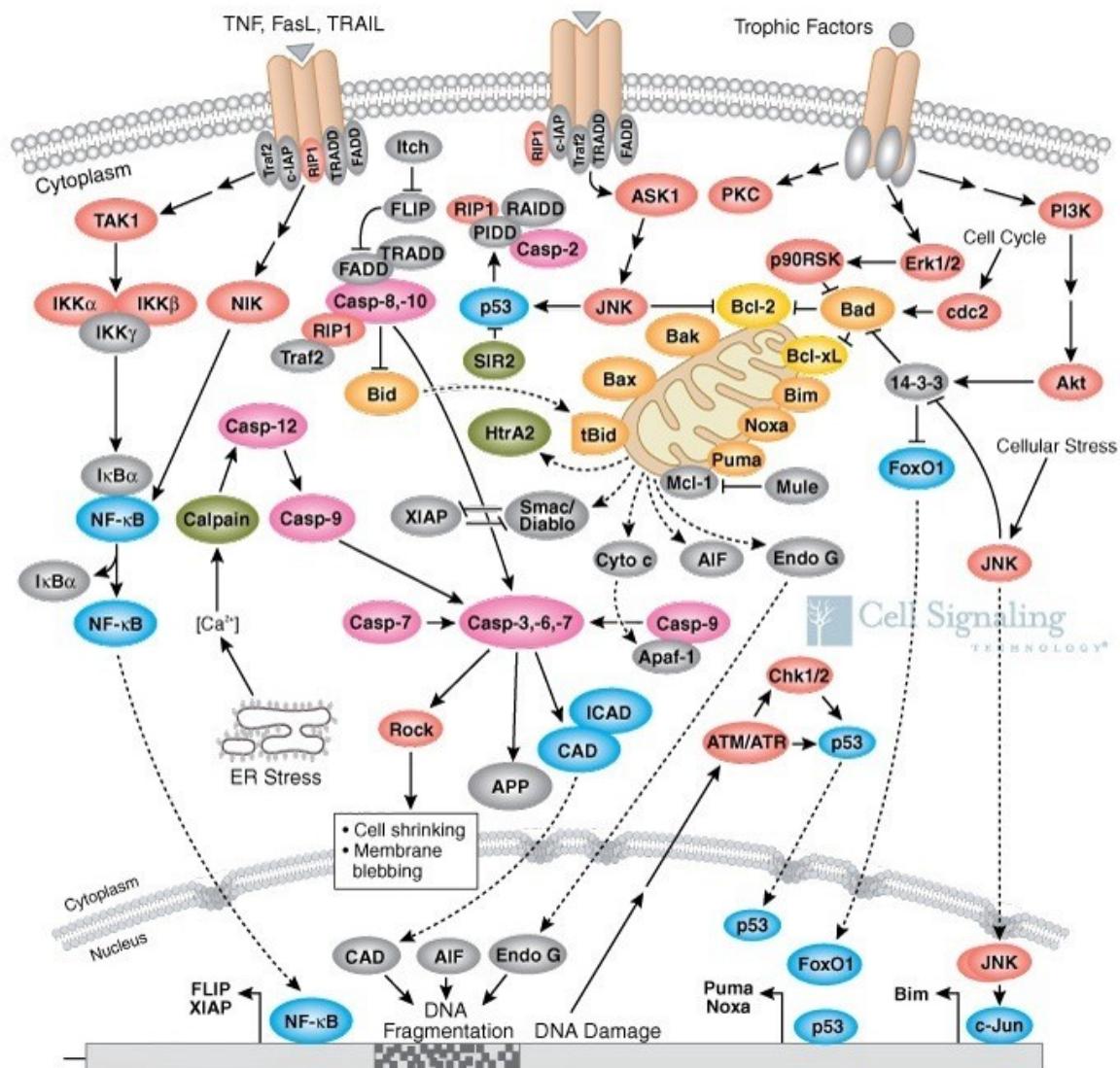
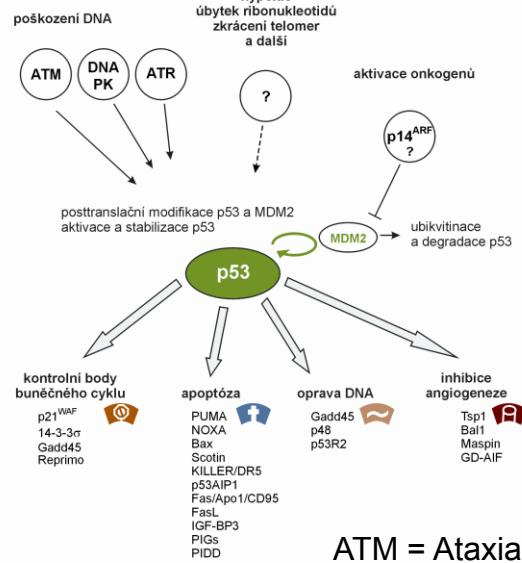
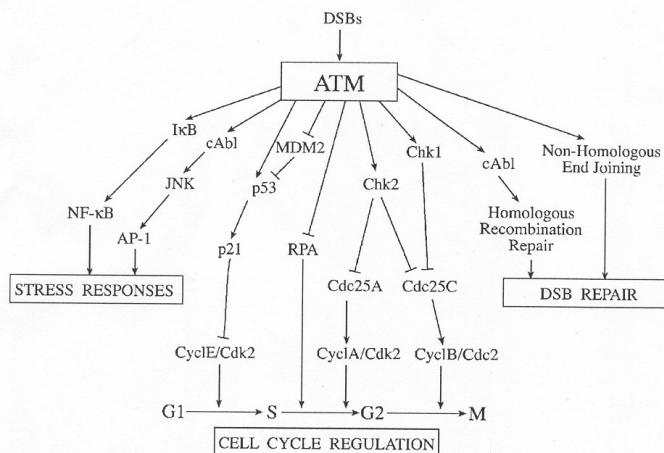
vazbou ligandu na příslušný **receptor smrti** vzniká proapoptotický signál. Ten vede k aktivaci domény smrti za kooperace dalších proteinů. Cílem je aktivace **prokaspázy 8**.

3 geny Ced3,4,9 kontrolující apoptózu u *C. elegans*
 13 kaspáz homologů Ced3
Apaf1 homolog Ced4
Bcl2 rodina-17homologů Ced9
 supresory apoptózy brání uvolnění cyt-c z mitochondrií

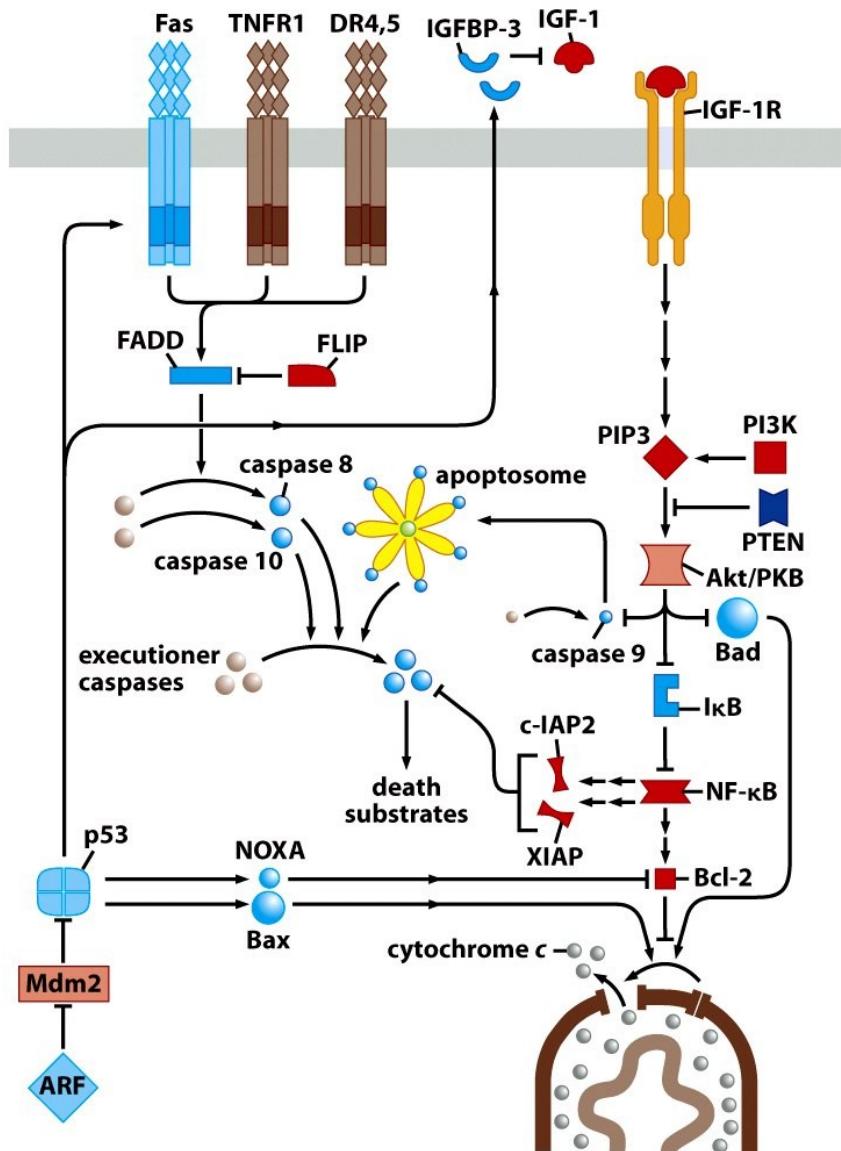
Vnitřní cesta: signalizací např. přes p53 je zahájen apoptotický děj, jehož složkou je systém **Bcl-2/Bax**, signalizace přes **mitochondrie**, tvorba komplexu nazývaného **apoptozóm** a cílem je aktivace **prokaspázy 9**.

Regulace a průběh apoptózy

Signalizace ATM, p53

ATM = Ataxia telangiectasia mutated

Anti-apoptotické strategie nádorů

Nádory používají nejrůznější strategie, jak zmenšit šanci na vstup do apoptózy. Bud' snižují hladinu/aktivitu proapoptotických (modře) proteinů, nebo zvyšují hladinu/aktivitu antiapoptotických (červenohnědě) proteinů.

Nádory a „nesmrtelnost“ buněk, neomezený replikační potenciál

Opakované dělení buněk je limitováno **zkracováním telomer**

Telomery jsou stabilizačním faktorem terminální části chromosomů a ukotvují je k nukleární matrix. Telomery mají opakující se sekvence nukleotidů TTAGGG telos = konec (end), meros = část (part)

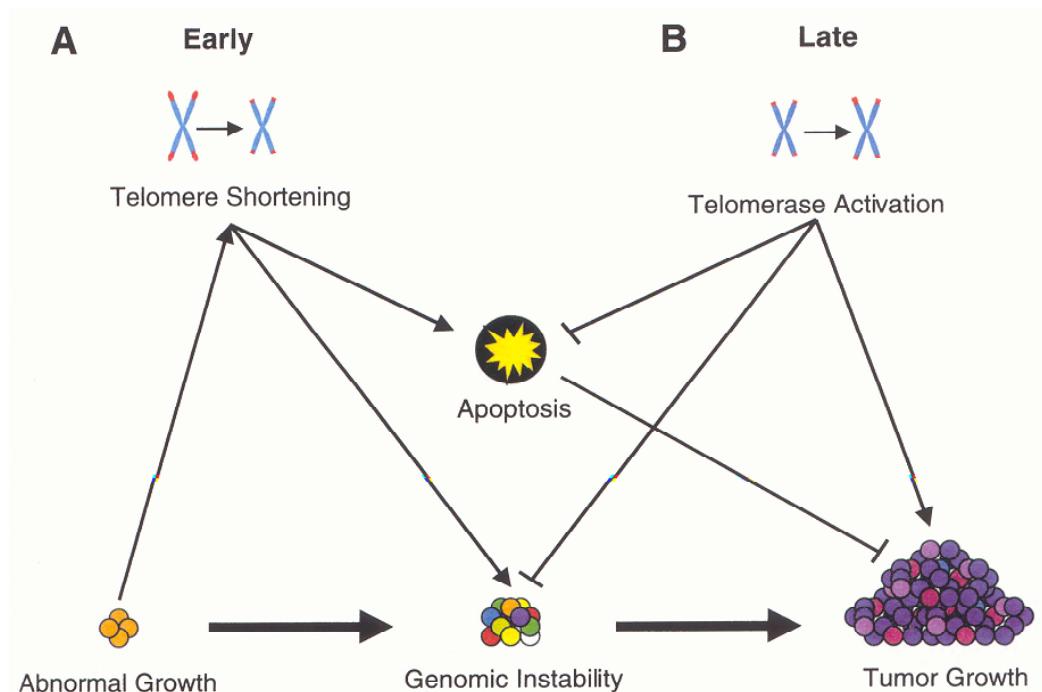
Délka telomer se zkracuje (1 dělení = 1 telomerická sekvence)

a destabilizuje tak chromosomy

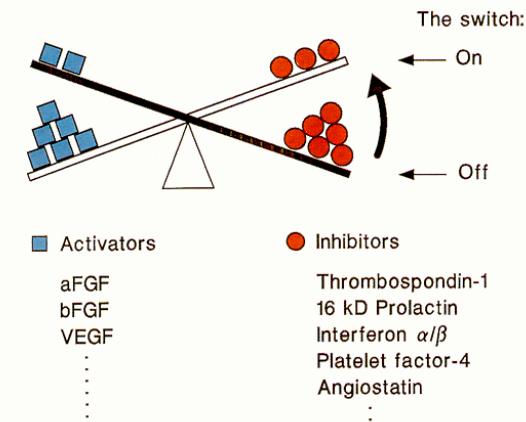
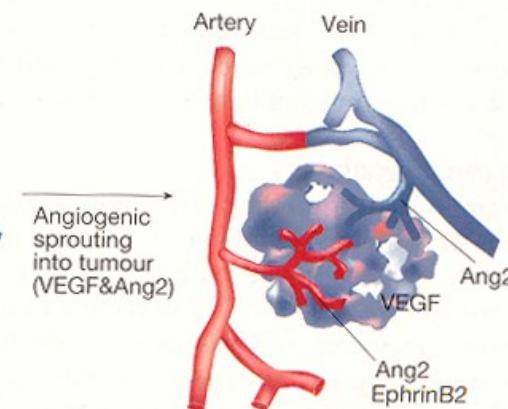
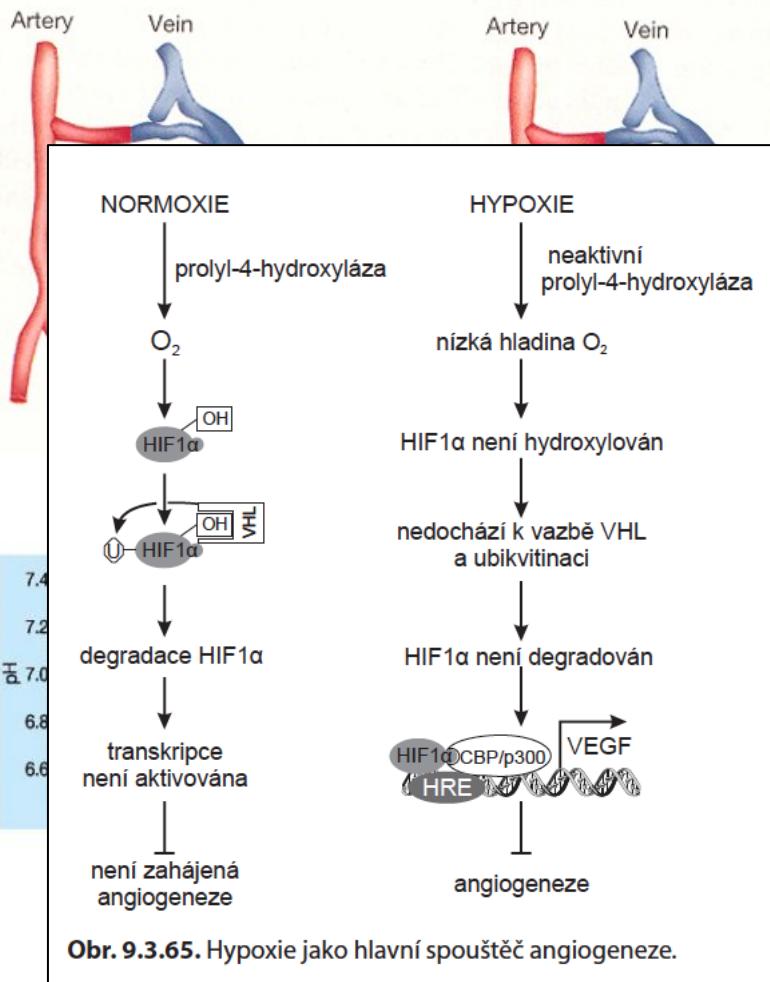
Obnovování telomerických sekvencí umožňuje enzym telomeráza.

85 až 90% nádorů má aktivní telomerázu.

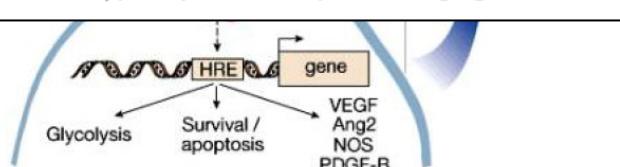
K aktivaci telomerázy dochází v **pozdních** stadiích kancerogeneze.

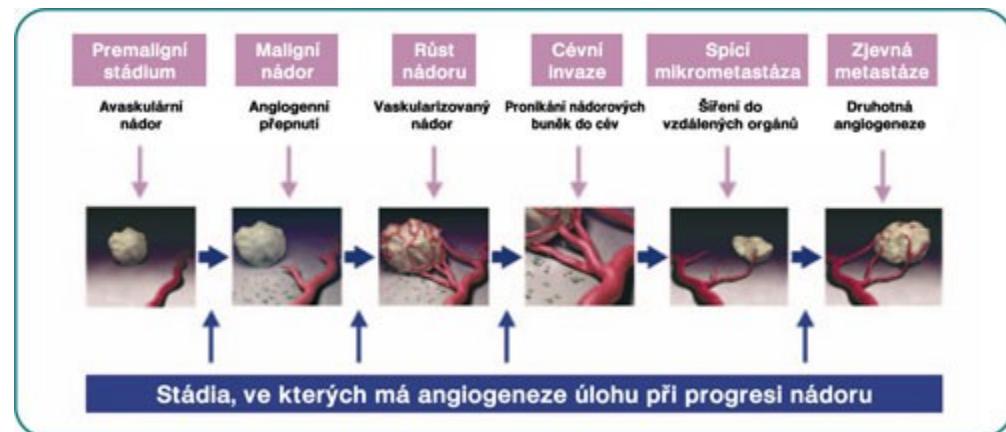
Význam angiogeneze v rozvoji nádorového onemocnění

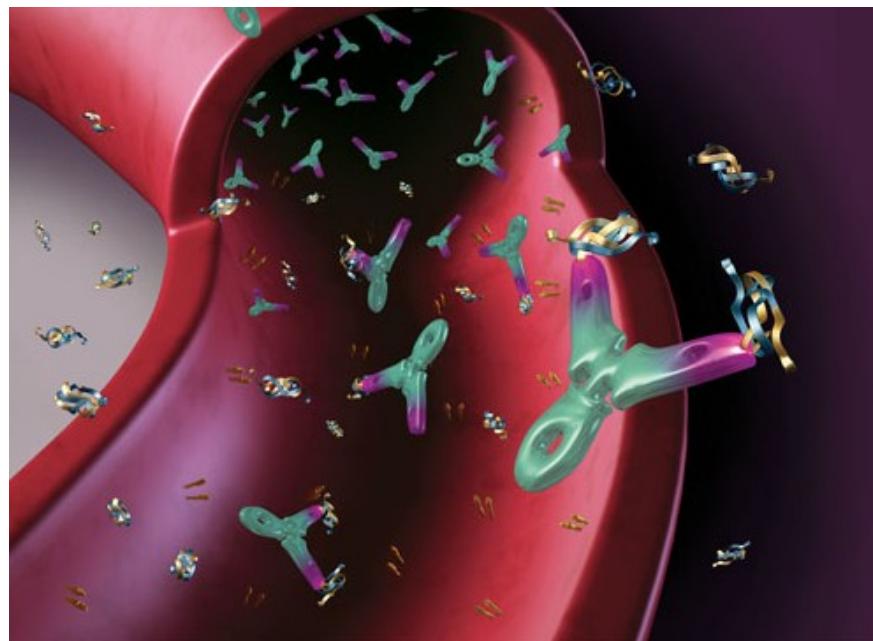
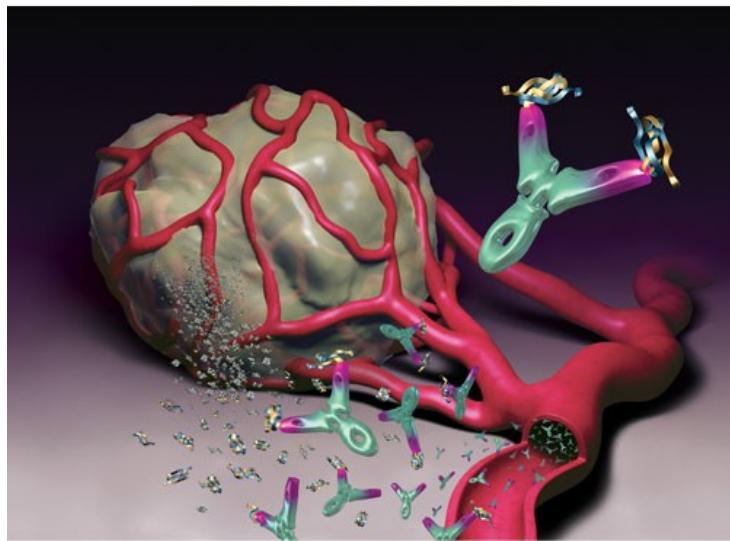
Angiogeneze má klíčový význam pro nádorový růst
 Rostoucí nádorové ložisko může bez cévního zásobení dosáhnout pouze velikosti 1-2 mm³
 Neoangiogenezi indukuje vzniklá hypoxie
 Nerovnováha mezi proangiogenními a antiangiogenními faktory = „angiogenní switch“

Cílená antiangiogenní léčba

VYPNĚTE ANGIOGENEZI
PRODLUŽTE ŽIVOT

METASTATICKÁ KASKÁDA

- Zvýšení motilita (motility)

(průnik do struktur)

- Vytváření emigračních kanálů

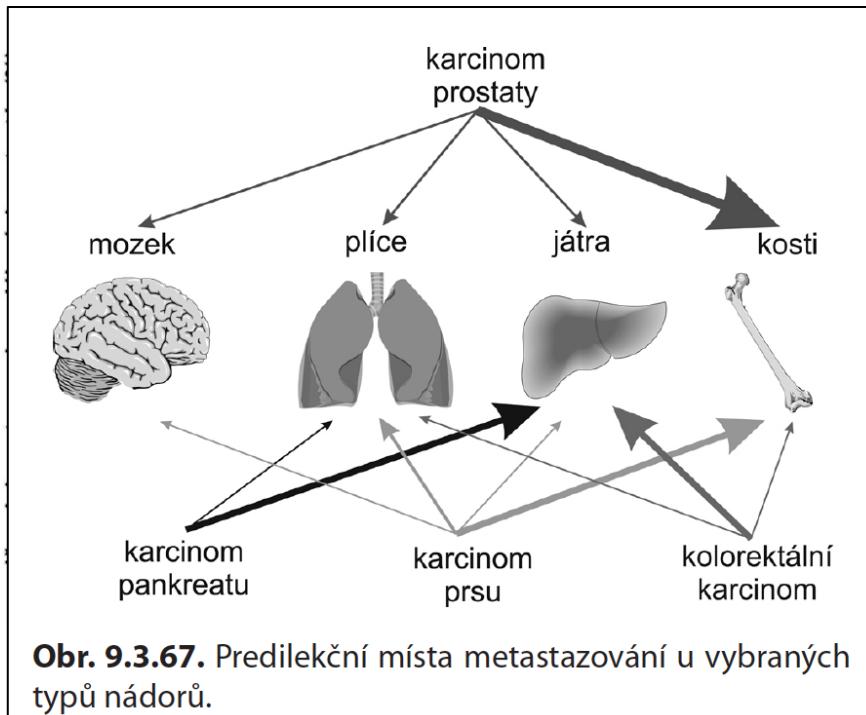
• Adherence ke povrchu

• Průnik do parénchymy

• Vytvoření meziček pro růst a angiogeneze, vytvoření nového krvácení

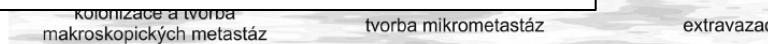
• Metastázy meziček

• Nádorová generalizace

Obr. 9.3.67. Predilekční místa metastazování u vybraných typů nádorů.

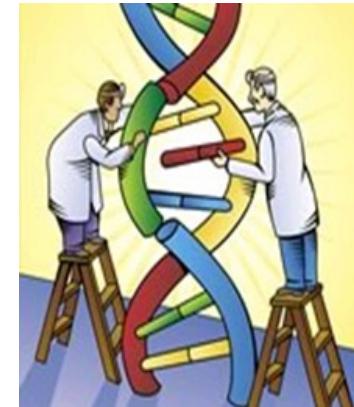
Obr. 9.3.68. Vztah velikosti primárního nádoru a pravděpodobnost metastazování.

Metastasis –related genes (adhezivní molekuly, MMP, proteázové inhibitory, růstové faktory,...)

Take home

- 1) Epidemiologie zhoubných nádorů v České republice
- 2) Etiologie nádorových onemocnění a prevence, příklady
- 3) Základní pojmy a klasifikace nádorových onemocnění
- 4) Histopatologická klasifikace nádorů
- 5) Proces kancerogeneze, klonalita
- 6) Histologická skladba nádoru – nádor je komplexní tkáň
- 7) Šest získaných vlastností maligního nádoru
- 8) Onkogeny a nádorové supresory
- 9) Genetická nestabilita nádorů
- 10) Poruchy regulace buněčného cyklu
- 11) Regulace a průběh apoptózy, antiapoptotické strategie nádorů
- 12) Telomery -neomezený replikační potenciál nádorové buňky
- 13) Význam angiogeneze v rozvoji nádorového onemocnění
- 14) Metastatická kaskáda
- 15) Metastasis-related genes

Náplň příští přednášky

Moderní metodické přístupy v molekulární medicíně I – příprava biologického materiálu (tkáň, krev, stolice, FFPE) a izolace nukleových kyselin (kontrola kvality), genomika (Real-Time qPCR, DNA čipy, SNP čipy, CGH čipy, mikroRNA čipy, Real-Time PCR Arrays – srovnání technologických principů a přehled nejpoužívanějších technologií), využití genomiky pro molekulární klasifikaci nádorových onemocnění, jak navrhovat studie a jak číst publikace – výhody a limitace genomických metod

Dotazy?

